

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - JUNI/JULI/AUGUSTUS 2013

BELGIË - BELGIQUE	
P.B	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

Bij elke trekking een Jackpot van minstens

1.000.000€*

... en de grootste kans
om miljonair te worden!

* Te verdelen onder de winnaars met de 6 juiste nummers.

www.lotto.be

Lotto

Goed gespeeld

Handbal x-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Tim Houbrechts
Marijn Peters

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cederic Janssens
Marcel Coppens
Peter De Wispelaere

Coverfoto

Bart Lenders veroverde
met Bocholt de beker
tegen Tongeren
(foto: Cederic Janssens)

Eind goed ... ?

Het seizoen zit erop. Een (te?) lang seizoen. Maar een seizoen einde vol spanning, met een schitterende climax in de super spannende play-off finales bij de dames en de heren. Die werden gespeeld voor volle zalen, en de toeschouwers zaten op het puntje van hun stoel, voor zover ze een zitplaats hadden kunnen bemachtigen. De VRT, de regionale zenders en een aantal themakanalen waren erbij, en zagen dat het goed was. DHW Antwerpen en Femina Visé deelden de prijzen bij de dames, Bocholt en Hasselt bij de heren.

Handbal heeft duidelijk alles om een groot publiek te boeien, zo bleek opnieuw. En niet alleen in België. Ook in Nederland trokken de finales volle zalen. In Luxemburg kwamen meer dan 3000 supporters Esch, de club van Wouter Sas, steunen in de Europacupfinale. De Final4 van de VELUX EHF Champions League in Keulen kende opnieuw een record editie.

De grote goed-nieuws show? Niet helemaal. De publieke aandacht is niet structureel. Doornik bewees dat het niet onmogelijk is om 1.000 toeschouwers te trekken voor een play-down wedstrijd van de club. Maar het vraagt doorgedreven inspanning en visie. De Final4 formule in de beker blijkt na enkele jaren geen groot succes en wordt dan ook afgevoerd.

Dat een aantal beslissingen van de bond niet overal op applaus onthaald worden, is normaal. Een bond moet niet luisteren naar diegene die het hardste roept, of het radicaalst het eigen belang voor het algemeen belang plaatst. Een bond moet een probleem analyseren, en vervolgens de beste (soms de minst slechte...) oplossing kiezen. De manier waarop sommigen, meestal niet gehinderd door enige bekommernis om de argumenten die niet in het eigen kraam pasten, met modder probeerden te gooien, was triest. De snelheid waarmee anderen de principes die ze kort daarvoor nog verdedigden over de haag gooiden ontluisterend. Het bewees dat het goed is dat de bond haar eigen koers vaart, als garantie voor de 7000 Vlaamse handballers.

Inderdaad, U las het goed: in de loop van het afgelopen kwartaal heeft de VHV de kaap van de 7000 leden gerond. Imani Neyens uit Bocholt werd het 7000ste lid, en we wensen haar een grootse carrière toe. Daarnaast ontstaan een aantal nieuwe clubs. We gaan in dit nummer even kijken wat er broeit in het West-Vlaamse Harelbeke.

De nationale ploeg heeft zich niet kunnen kwalificeren voor de volgende ronde op weg naar het EK in Polen. België was een maatje te groot voor Ierland, maar ook een maatje te klein voor Estland. Dank zij een aantal sponsors kan de nationale ploeg deelnemen aan de WK kwalificatie 2015. De loting is voor eind juni. Maar het feit dat er, ondanks het wegvallen van de topsportsubsidies, toch kan ingeschreven worden, mag niet verhullen dat er ook structureel nog werk aan de winkel is. Het feit dat er een stevigere structuur rond de nationale ploeg ontstaat is evenwel hoopgevend. Dries Boulet geeft toelichting bij de Club.100.

Opvolgers gezocht voor Leonaers en Polfliet!

Sinds vele jaren organiseren de Sportvrienden Sus Weyn aan het einde van het seizoen het referendum over de beste speler en speelster van het afgelopen seizoen, en het beste scheidsrechtersduo. Ook dit jaar is het niet anders. Het publiek heeft een belangrijke stem in het referendum, en U kan dus ook Uw stem (top-3) uitbrengen, per mail, naar het adres handbalreferendum@gmail.com. Zo kan U mee bepalen wie de opvolgers worden van Kristien Leonaers en David Polfliet. Wij legden al eens ons oor te luisteren bij een aantal mensen die het handbal op de voet volgen, en we beginnen, gentlemen as we zijn, bij de dames.

Anita Szamosi probeert Judith Franssen te passeren: de twee favorietes op één foto?

Kris Moens (HC Rhino): 'Ik hou van creatieve speelsters, en daarom kom ik meestal uit bij de spelverdeelsters. Ik kies dit seizoen op één voor **Judith Franssen** (Fémina Visé), omdat ze haar creativiteit combineert met shotkracht, en daarnaast ook een heel constant seizoen gespeeld heeft. Op twee kies ik voor **Anita Szamosi** (DHW Antwerpen) omdat ze een goed seizoen gespeeld heeft, en heel veel variatie en creativiteit gebracht heeft. Op drie kies ik voor **Anett Szilagy** (DHW Antwerpen) omdat ze toch wel heel efficiënt is. Ik heb ook wel wat jong talent gezien, dit jaar. Eervolle vermeldingen dus voor **Sara Marteleur** (HB Sint-Truiden) voor haar sterk seizoensbegin, voor **Kim Dieleman** (DHC Waasmunster) en

Gitte Slingers en **Tine Haex** (DHC Meeuwen), allemaal meisjes van 20 of 21 jaar.

Jo Smeets (Initia): 'Ik kies duidelijk voor Anita Szamosi van DHW. Zij is aartsgevaarlijk, niet steeds opvallend, maar wel efficiënt. Ik vind haar een complete speelster, en ook heel sportief en fair-play op het veld.'

Voor **José Verbeke** (DHT) verliep het seizoen niet helemaal zoals verwacht: 'Ik hoopte dat we in ons tiende jaar de toppers het vuur aan de schenen hadden kunnen leggen, maar het draaide anders uit. Een lawine aan blessures heeft ons seizoen verknoeid. Het begon met de knieblessure van Julie Roete, en daarna viel ook nog Elise Dessauvage uit. Ons twee nieuwkomers, Sofie Calu en Carmen Lips moesten

dus vol aan de bak, en in de play downs vielen ze ook nog eens uit. Sofie werd geopereerd aan beide meniscussen, en Carmen Lips brak haar duim. Al bij al moeten we dus blij zijn dat we ons vlot gered hebben. Ik stem opnieuw op **Kristien Leonaers** (Rhino). Ze is zo moeilijk uit de wedstrijd te houden, onze verdediging bij telkens de tanden stuk op die speelster.

Linde Panis (VHV) sluit zich aan bij Kris Moens: "Judith Franssen is ook voor mij de meest complete speelster die ik op de dameshandbalvelden zie. Ze vervult haar rol zowel aanvallend als verdedigend uitstekend, en ze heeft zelden een slechte dag. Daarna volgen voor mij **Sandra Ruginyte** en Anita Szamosi van DHW. **Sofie Nouwen** (F. Visé) lijkt mij de beste keepster op de Belgische velden, of dan toch de meest constante.

Bij de heren

Sasja trainer **Alex Jacobs** kiest voor Initia doelman **Jef Lettens**: "In de wedstrijden die ik gezien heb was Jef Lettens een aantal keer de doorslaggevende factor voor het succes van Initia. Ook in de Europese campagne van Initia vond ik hem zeer goed. In de thuiswedstrijd tegen Pulawy legde hij de basis voor de kwa-

lificatie."

Bondscoach **Yerime Sylla**: 'Ik zou van slechte wil zijn mocht ik **Bart Lenders** (Bocholt) niet vermelden. Hij is een speler die het verschil maakt, en een belangrijke motor achter het successeizoen van Bocholt. Natuurlijk betreurt ik dat Bart niet voor de nationale ploeg speelt, hij zou er een uithangbord kunnen zijn voor alle jonge Belgische handballertjes. Maar hij geeft ontegensprekelijk meerwaarde aan de Belgische competitie.'

Dries Boulet kiest voor **Tom Robyns**: "Tom heeft een heel groot aandeel in de titel van Hasselt. Hij heeft Hasselt er op een aantal moeilijke momenten door getrokken, en zijn inbreng op de rechterkant heeft Hasselt heel wat meer mogelijkheden gegeven. Hij is, net als Tim Houbrechts, ook op de vier fronten voluit gegaan: competitie, beker, Europacup en nationale ploeg. Op de plaatsen twee en drie zet ik Bart Lenders en **Robbert Bogaerts**."

Arnaud Baudru (manager Doornik) heeft het voor **Bartosz Kedziora**: "Iedere keer dat ik hem heb zien spelen heeft hij indruk op mij gemaakt door zijn fysieke mogelijkheden en snelheid van uitvoering. Jef Lettens en **Arber Qerimi** maken mijn top-3 vol."

David Van Dorpe

Bartosz Kedziora in de Play-off finale

Van de hemel naar de hel en terug

De eerste helft van de finale van de BeNeLuxliga bracht waarschijnlijk het aantrekkelijkste handbal dat dit jaar te zien geweest is op de Belgische velden. Het tempo lag hoog, de precisie was fenomenaal en beide ploegen scoorden vanop alle posities. Aan het einde van de rit mocht Bart Lenders de eerste hoofdvogel uit de clubgeschiedenis van Bocholt in de hoogste steken. Volendam werd voor het eerst in vier jaar ontthoond op Beneluxniveau. René Werkx stormde dolblij naar zijn spelers, en ei zo na gleeed de Bocholtse voorzitter uit in een champagneplas... Daar waar Bocholt in het verleden faalde in finales over twee dagen omdat ze op dag twee tekort kwamen, wonnen ze nu twee keer een final4.

Damian Kedziora was goed bij schot in de BeNeLux-finale

Benelux: door het dolle heen

René Werkx: 'Na het laatste fluitsignaal van de scheidsrechters op de Final4 in Houthalen viel er een zware last van mijn schouders, ik was euforisch. Ik ben 15 jaar voorzitter en dit was mijn eerste grote prijs. We hadden een hoofddoel gemaakt van de BeNeLuxliga, en die overwinning heeft ons heel veel deugd gedaan. De spelers gunden het bestuur die trofee ook heel erg. In elk interview droegen ze de overwinning aan ons op, en dat siert hen. Het toont hoeveel respect wij van hen krijgen voor ons werk. Het is al een aantal keer net

niet geweest, en nu was het wel raak. De BeNeLuxliga leeft ook wel erg bij ons. We hebben een groot aantal Nederlanders in de ploeg, en vooral onze trainer is een voorvechter. Voor Pim Rietbroek is de BeNeLux-trofee echt veel belangrijker dan de Beker en de titel, omdat de kwaliteit van de competitie hoger ligt. We hadden ook ons 25-jarig bestaan gevierd ter gelegenheid van de wedstrijd tegen Volendam in de groepsfase. De BeNeLuxliga is duidelijk de toekomst van ons handbal, en we willen er ook de komende jaren telkens bij zijn, en een goed figuur slaan.'

Pim de Trainer

Jan Evens: 'Ik denk dat onze kern heel goed uitgebalanceerd is. Elke positie is dubbel bezet, en de spelers zijn ook nog redelijk polyvalent. Damian Kedziora kan niet alleen op hoek uit de voeten, maar ook als opbouwer of spelverdeler, net als Maik Onink. Ook wij hadden toch af te rekenen met blessures. Patrick Langer heeft enkel op het einde van het seizoen gespeeld, en ook Jordi Creemers moesten we lang missen.'

Toen ook Rob Baumont een vinger brak hadden we zelfs eventjes geen pivot. En Bart Lenders heeft zich naar het einde van het seizoen gesleept. Hij kon amper nog lopen in Doornik. Maar Pim Rietbroek is een goede trainer. Hij is harder dan de andere trainers die hier de laatste jaren geweest zijn. Hij kan vlakaf de waarheid vertellen, maar hij krijgt het ook verkocht aan zijn groep, dat moet je hem nageven. Er wordt meer getraind, en harder. Doordat de kern breder en sterker is waren de plaatsjes ook duurder. Pim heeft dat bijzonder goed gemanaged, en als de resultaten wat meezitten loopt alles natuurlijk ook vlotter.'

Domper op de feestvreugde

Na een knappe overwinning op het veld van Hasselt, moest Bocholt thuis twee keer de duimen leggen voor Initia.

Jan Evens: 'In de eerste wedstrijd heeft Hasselt ons bij wijze van spreken de rode loper uitgerold met hun hoge 3-3 verdediging. We konden ver genoeg uitlopen, omdat we veel oplossingen hebben voor dat soort situaties. Hasselt kreeg de kloof uiteindelijk nog wel dicht, maar we wonnen finaal toch verdiend. De twee andere wedstrijden...tja, als het allemaal op één doelpuntje beslist wordt gaat het per definitie over details. Een misser, een scheidsrechterlijke beslissing, een technische fout. Ik geloof in ieder geval niet meer in het zogezegde mentale voordeel van de vorige wedstrijd gewonnen te hebben. Het tegendeel lijkt me eerder waar. En er was natuurlijk ook wel veel druk. Een deel van de entourage ging er na de eerste wedstrijd al vanuit dat het niet meer fout kon lopen. Maar je ziet, het blijft spannend tot de laatste minuut. En als het dan fout loopt is het balen. Maar de grote publieke belangstelling bewijst dat handbal leeft in Bocholt. Drie jaar geleden speelden we de play-off finale in Kaulille voor 500 man, nu speelden we in de Damburg voor 1500 supporters.'

Bekerwinst

Jan Evens: 'De beker bevestigt nog eens mijn stelling dat er weinig mentaal voordeel te halen valt uit een overwinning. Hasselt schreeuwde van de daken dat ze voor de dubbel gingen, wij gingen met een bang hartje naar Doornik, en in de tweede helft walsen we vlot over Initia. In de finale was het spannend, Tongeren speelde met het mes tussen de tanden. De blessure van Ben Luyten heeft hen pijn gedaan, want ze hebben al een smalle kern. Maar pet af voor het weerwerk dat ze geboden hebben. Ook hier weer beslissen de details: Dukic gooit op de paal en lanceert zo ongewild de tegenaanval voor de Kedziora's, even later lobt Tasevski op de lat. Het verschil tussen de top-3 was miniem, en dat heeft voor spanning gezorgd op alle fronten.'

René Werkx: 'De gemeente heeft aangekondigd dat er een mooie prijzenkast komt in de sporthal. We werden overigens warm onthaald op het gemeentehuis. De burgemeester had een toespraak geschreven over Achilles, de patroon van onze club uit de Griekse mythologie, en we kregen allemaal een lauwerenkranen op ons hoofd. Volgend seizoen gaan we voor het eerst Europa in. Een beslissing waar we allemaal achter staan, het bestuur, de spelers en de sponsors. En zo gaan we stap voor stap, maar vastberaden, vooruit.'

Jan Evens: 'Voor volgend seizoen moesten we Onink (stopt), Langer (naar Visé) en Vladkov (niet verlengd) vervangen. We kijken uit naar de komst van Luke Habets (Eynatten) en Roel Valkenburg (Nelo). Ik hoop dat onze linkshandige spelers, Mrowiec en Wertelaers, progressie blijven maken. Het zijn twee talentvolle jongens uit de regio, en dat is belangrijk.'

David Van Dorpe

René Werkx viert de bekerwinst

TORNOOIKALENDER 2013 - 2014

Ieder jaar gaan in Vlaanderen heel wat tornooien door voor senioren en jeugd, voor dames en heren, recreatief of competitief. Hierbij kan u een klein overzicht vinden voor het seizoen '13 - '14. De details kan je vinden op de website van de tornooien. Veel plezier!

Beachballfestival Hasselt

SENIOREN HEREN & DAMES

28 tot 30 juni 2013 - Hasselt
www.beachballfestival.be

Cedalion Cup 2013 Lokeren

JONGENS PUPILLEN & MINIEMEN

28 tot 30 juni 2013 - Lokeren
www.cedalioncup.be

Grashandbal Bocholt

JEUGD & SENIOREN

12 tot 14 juli 2013 - Bocholt
www.grashandbalbocholt.be

Beachbaltornooi Overpelt

JEUGD & SENIOREN

10 augustus 2013 - Overpelt
www.dhco.be

Antwerp Handball Tournament

HEREN SENIOREN

17 & 18 augustus 2013 - Merksem
www.olse-handbal.be/olse

De GuldensporenCUP Kortrijk

J18 J16 J14 M16

24 augustus 2013 - Kortrijk
www.apolloon.be

DHC Miamorial

SENIOREN DAMES & M16 & M18

24 & 25 augustus 2013 - Waasmunster
jokries@skynet.be

Tornooi Welta

JEUGD EN SENIOREN DAMES

24 & 25 augustus 2013 - Bonheiden
marnixwelta@hotmail.com

Ambiorixcup 2013 Tongeren

HEREN SENIOREN EN JONGENS JEUGD

24, 25, 31 augustus, 1 september 2013 - Tongeren
www.united.hctongeren.be

Trudo Cup Sint-Truiden

SENIOREN & JEUGD

24, 25, 31 augustus, 1 sept 2013 - Sint-Truiden
www.handbalsint-truiden.be

Jeugd Hallentornooi Initia Hasselt

ALLE JEUGDCATEGORIEËN

4 januari 2014 - Hasselt
www.initiahasselt.be

Internationaal tornooi Inès Mulier

ALLE JEUGDCATEGORIEËN

19 april 2014 - Izegem
www.izegemhandballtournament.jimdo.com

Flanders Handball Trophy

SENIOREN & JEUGD

18 tot 21 april 2014 - Sint-Truiden
www.flanderstrophy.be

Arteveldecup Don Bosco Gent

ALLE JEUGDCATEGORIEËN

29 & 30 mei 2014 - Gent
www.arteveldecup.be

14de Ledegancktornooi Eeklo

ALLE JEUGDCATEGORIEËN

29 & 30 juni 2014 - Eeklo
www.ledegancktornooi.com

Club.100 wil de toekomst van de Nationale Ploeg verzekeren

De nationale ploeg zat tussen twee stoelen in de kwalificatiepoule voor de volgende ronde op weg naar het EK in Polen. Ierland bleek twee keer een maatje klein voor de Belgen, maar Estland was dan weer te hoog gemikt. De Esten gaan dan ook verdiend door naar de barragewedstrijd, waar ze het zullen moeten opnemen tegen Zwitserland, Bosnie of Roemenie. Volgende etappe voor de Belgische ploeg is de WK kwalificatiecampagne 2015, die wordt afgewerkt in het najaar. Daar zijn de potentiële tegenstanders de ploegen die niet aanwezig zullen zijn op het EK in Januari 2014 dat in Denemarken gespeeld wordt. En dan kijkt iedereen natuurlijk naar Duitsland, dat net als Slovenie uit de boot viel. HB X-tra vroeg aan Dries Boulet, Technisch Directeur van de VHV en net 30 geworden, hoe de nationale ploeg ervoor staat, met in het achterhoofd het wegvallen van de topsportsubsidies.

Dries Boulet: ‘Het seizoen is lang en slopend geweest. Internationaal is spelen in Juni geen punt, omdat bijna alle spelers full prof zijn. Hier hebben we in juni toch te kampen met examenperiodes en blessurelast aan het einde van het seizoen. Thomas Cauwenberghs, Max Fortemps, Ben Luyten, Thomas Bolaers, Tom Robyns: het lijstje afwezigen werd steeds langer. Het was een mirakel geweest als we in Estland hadden gewonnen.’

Over dat lange seizoen is er heel wat gezegd de afgelopen maanden. In welke mate heeft het verplaatsen van de Bekerfinales invloed gehad op de nationale ploeg?

Die verplaatsing was voor de nationale ploeg natuurlijk ook niet zo gunstig. Normaal gezien was er een voorbereidingsstage voorzien tijdens het weekend van 8-9 juni, maar dat kon niet doorgaan. Ook de wedstrijd tegen Ierland is in de schaduw gekomen van de bekerfinales en dat is jammer. Toch zijn dit dingen die on-

vermijdbaar zijn. We moeten blij zijn dat Initia Hasselt zo goed gepresteerd heeft in Europa, met verschillende internationals in de ploeg. We focussen ons dan ook liever op de positieve elementen. Een goede zaak is bijvoorbeeld dat vele spelers geconcentreerd zijn blijven doortrainen tot het allerlaatste moment. Ik ben ook blij dat bij de heren alle Europacup-plaatsen voor volgend seizoen ingevuld zijn.'

Biedt de toekomst perspectief op beterschap?

De huidige formule van de Beneluxliga zorgt voor een zware belasting. De kalender zit overvol en het is daardoor dat we in de problemen zijn gekomen met de Bekerfinales. Echter, in vergelijking met Nederland of andere grote landen is onze competitie absoluut niet disproportioneel lang of zwaar. Daar speelt men regelmatig midweek en in Nederland bijvoorbeeld was er tussen Kerst en Nieuw nog een speeldag.

Wanneer de Beneluxliga geïntegreerd zal zijn, vanaf het seizoen 2014-2015, zal de competitie voor de topploegen al verminderen in aantal wedstrijden, maar zal de gemiddelde intensiteit van de matches toenemen. Zware belasting zal dus altijd een gegeven blijven. We moeten deze discussie in een Belgisch perspectief plaatsen. Vele spelers in België combineren een voltijdse job of studies met top-handbal en in dat geval is het seizoen lang en zwaar. De vraag is of we dit moeten oplossen door het handbalseizoen in te korten of is het ook aan de spelers om hun andere activiteiten tijdens het jaar aan te passen? Zo streven we er met de semiproficientie naar dat meer en meer spelers de keuze maken om niet meer fulltime te werken of hun studie te spreiden. Het verplichten van dagtrainingen in de clubs, is een van de elementen die dat op termijn mee in de hand moeten werken.

Denk je dat dit financieel haalbaar is voor de clubs?

Het is momenteel zo dat de Vlaamse clubs die dit jaar in 1ste nationale speelden allemaal hun semiproficientie hebben behaald, en ik ben fier op de inspanningen die ze daarvoor leveren. Dat betekent dat er volgend seizoen 5 clubs zijn die een trainingsregime met dagtrainingen aanbieden. Dat is een stijging bij deze clubs in aantal uren training van 8,5u in 2010-2011 naar 13u gemiddeld in 2013-2014.

Een enorme inspanning, die op termijn alleen maar ten goede kan komen van het Belgische handbal en de nationale ploeg. Het is logisch dat nieuwkomer Olse Merksem volgende jaar nog niet zal voldoen, maar ook met hen ga ik binnenkort aan tafel zitten om te praten over de toekomst.

En na deze structurele aanpassing van hun werking moeten de clubs nu verder werken om ook de statuten van de spelers te verbeteren. Het is moeilijk houdbaar dat ze dit trainingsregime combineren met een voltijdse studie of job. Voldoende rust in combinatie met tijd voor familielevens is van cruciaal belang. Je kan niet verlangen van een speler met kleine kinderen dat hij vijf avonden per week gaat trainen en voltijds werkt. Deze overgang kan geleidelijk, maar moet er op termijn voor zorgen dat alle spelers in deze clubs van dit regime genieten.

Een half jaar geleden besliste Bloso om de subsidies voor topsport handbal af te schaffen. Betekent dit ook het einde voor de nationale ploeg?

Door de beslissing van Bloso hebben we op enkele maanden tijd onze volledige werking moeten omgooien. Waar we in het verleden de zekerheid hadden van een deel publieke middelen, moesten we plots alle budgetten zelf zoeken. Deze transformatie was zeer ingrijpend voor vele jonge spelers, want we hebben het internationaal en trainingsprogramma van de jeugd ploegen keihard moeten inperken, wegens te duur en momenteel niet privé te financieren. In feite neem je voor een stuk hun droom weg en dat is altijd zwaar.

Daarnaast was het ook uitkijken naar de toekomst. Want zelfs voor de nationale seniorenploeg hing het zwaard van Damocles ons boven het hoofd. Op 7 juni was een deadline voor de inschrijving van de nationale ploeg voor de kwalificatie van het WK in 2015. Niet inschrijven was ook een optie, maar dat ging een belangrijk deel van de dynamiek hypothekeren. Het is werkelijk tot het laatste ogenblik spannend geweest om de budgetten rond te krijgen.

Hoe is dit op de valreep dan toch gelukt?

Een initiatief dat ontstaan is, begin van dit jaar, is de HAND CLUB.100 NATIONAL. De CLUB.100 is een soort business club rond de nationale ploeg. We weten al langer dat de omkadering van de nationale ploeg verder moet

professionaliseren en dit project is daar onderdeel van. Zoiets heeft echter tijd nodig en het zijn in feite de eerste vruchten die we net op tijd hebben kunnen plukken.

Want de weg is nog altijd heel lang. Om een kwalitatieve en lange termijn werking te garanderen, zijn meer middelen nodig.

Dries Boulet

Wat moeten we ons precies voorstellen bij de CLUB.100?

De nationale ploeg handbal kent enorm veel uitdagingen. Vele spelers trainen niet in een professioneel kader waardoor hun engagement in feite bewonderenswaardig is. Ze combineren een voltijdse job of studie met een regime van 13u training met een Beneluxliga, nationale competitie en Europabeker en offeren dan nog vrije tijd op om bij de nationale ploeg te zijn. En waar velen de hoop opgaven en recent dus ook de Vlaamse overheid ons liet vallen, blijft de ploeg onder moeilijke omstandigheden verder doen. En dat is maar goed ook, want een nationale ploeg is belangrijk voor onze sport. Het is de stip aan de horizon voor de jonge spelers, maar ook een manier om de buitenlandse topploegen naar België te laten komen voor de Belgische handballiefhebbers.

Verrassend veel mensen kunnen zich identificeren met de nationale handbalploeg en willen mee bouwen aan een betere toekomst. Wij

willen die mensen groeperen in de Club.100. Wij zijn ervan overtuigd dat deze gemeenschappelijke drive een enorme meerwaarde kan betekenen, niet alleen voor samenwerkingen tussen partners, maar uiteraard ook voor de nationale ploeg. De CLUB.100 biedt bovendien een mogelijkheid tot rechtstreekse samenwerking met o.a. bondscoach Yérime Sylla. Hij is naast zijn sportieve vakkennis ook heel ervaren in het begeleiden van teambuildings op bedrijfsniveau. Er hebben bijvoorbeeld ook al een aantal clubs aangegeven interesse te hebben om deel uit te maken van de CLUB.100.

De CLUB.100 zal zich verzamelen rond een aantal grote handbalevents in België; uiteraard rond de nationale ploeg, maar ook bij de Final4 van de Beneluxliga of de Beker van België, wie weet ook de Final4 van de Champions League. Maar dit is nog maar het begin. Wij zijn ervan overtuigd dat het project de toekomst van de nationale ploeg in handen heeft en dat hebben de mensen die nu al betrokken zijn ook bewezen.

De website www.club100.be of op **facebook** (www.facebook.com/handclub100) is al enkele maanden online en je kan mij altijd contacteren als je meer wil weten of een keer wil komen kennismaken.

En wat is dan uiteindelijk het doel op sportief vlak?

‘De Belgische ploeg heeft de voorbije jaren behoorlijke wedstrijden gespeeld tegen landen als Montenegro en Israël. Landen die nu het vuur aan de schenen leggen van Duitsland en Tsjechië in de kwalificatie voor het EK2014. Montenegro staat zelfs aan de leiding in de groep en won vorig jaar ook al het play-off duel van Zweden waardoor ze een plaats op het WK afdwongen. De Belgen zijn nog niet op dat niveau, maar verloren vorig jaar thuis met slechts 4 doelpunten van Montenegro en in Israël met 3 doelpunten.

Wij zijn ervan overtuigd dat een inhaalbeweging mogelijk is. Want waar al de andere landen kunnen werken met profspelers moeten we in België die stap nog zetten. Kunnen we op termijn werken met (semi-)profclubs, dan is de weg geëffend om aansluiting te zoeken bij de subtop. Het project 16-20 zal naar timing toe moeilijk worden, maar ons doel blijft een deelname aan het EK op middellange termijn. ‘

David Van Dorpe

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking.
Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag
voor u klaar met verdere uitleg.

Het Pivotteam

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING - ERIMA -
JAKO - CAWILA - SELECT -
CON SPORT - MIZUNO - DIP'N GRIP -
PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

HANDBALSHOP.BE

Honnestraat 23
3700 Tongeren

0473/295 541

Hub Maes neemt afscheid van de topsportschool

Het einde van de topsportschool handbal betekent helaas ook dat een aantal werknemers van de VHV aan het tijdperk na de topsportschool moeten gaan denken. Het is niet anders voor Hub Maes, die 12 jaar lang een trouwe en gemotiveerde lesgever geweest is, een loyale en gewaardeerde medewerker van (bijna) het eerste uur. Hoe kijkt hij terug op het decennium dat hij verbonden was aan de topsportschool, en wat brengt de toekomst voor hem?

Topsportschool

Handbal

14

Hub Maes: 'Ik ben niet altijd voltijds verbonden geweest aan de topsportschool. De eerste jaren werkte ik nog deeltijds in de sporthal van Hechtel-Eksel, en deeltijds op school. Ik was grosso modo verantwoordelijk voor de tweede graad en Jos Schouterden voor de derde graad. Toen we ook met een eerste graad begonnen zijn, in 2005, werd dat mijn domein. Dat was de generatie van Carmen Lips en Iris Peeters. Zij zijn de eersten geweest die de volledige 6 jaar van de topsportschool doorlopen hebben. In dat opzicht vind ik dus dat de school veel te vroeg afgerekend en afgevoerd werd. Ze heeft inderdaad bijna 15 jaar bestaan, maar de definitieve, voltooide vorm is pas veel later gekomen. De eerste jaren stonden er ook nog veel mensen sceptisch tegenover de school. Welke basis biedt de schoolse vorming voor hogere studies? Op dat vlak heeft de school zich ook moeten bewijzen.'

Wat zal jij onthouden van de topsportschool?

Hub Maes: 'Ik hou zeer veel goede herinneringen over aan de school. Weinigen weten wat een Jos Schouterden en (directeur) Inge Vanderheyden buiten het schoolse uren allemaal over hadden voor de begeleiding van 'hun' leerlingen. De collegialiteit binnen de omkadering was fantastisch. De sfeer tussen de trainers, Jelle Tack, Martijn Stassen, Fernando Oliva... maar ook met de paramedische staf, Koen Marx, Erika Willems, Lieven

Hendriks, de psycholoog Jeroen Meganck, de voedingsdeskundige Raf Vandyck en Linde Panis van de VHV was uniek te noemen. Het heeft mij doen inzien dat het ontwikkelen van talent berust op teamwork van een hele groep en natuurlijk op de motivering van het individu zelf.

Daarnaast is het meemaken van de ISF toernooien (WK voor scholenteams) een fantastisch meerwaarde binnen de opleiding. Ik heb Griekenland, Hongarije, Frankrijk, Portugal en Kroatië meegemaakt. Het waren de momenten waarop de spelers van de school, die altijd samen trainden, ook samen in de praktijk konden brengen wat ze op training oefenden. Het is een minpunt van de topsportschool geweest: dat de leerlingen niet van in het begin hebben kunnen samenspeelen in teamverband in een vorm van competitie, wat in de ons omringende landen als een normaal iets wordt beschouwd. In het weekend trok iedereen terug naar de eigen club. Dat zeggen de ex-leerlingen ook die bij voorbeeld in Duitsland gaan spelen zijn, in het opleidingscentrum van een club. Daar trainen ze ook heel de week hard, en in het weekend kunnen ze ook het collectieve in de praktijk brengen. In het buitenland is men zeer te spreken over de opleiding aan de topsportschool, zeker bij de meisjes. Zowel de trainers van de opleidingscentra van Blomberg-Lippe met Xenia Smits en Dagmar Nelissen als van Bad-Wildungen waar Andrea Mertens speelt lieten mij weten dat hun ervaringen met hen zo goed zijn dat zij graag zouden willen blijven samenwerken met talentvolle Belgische meisjes. Misschien voldeden we nog niet aan de topsportdoelstellingen die de Vlaamse overheid had, maar de impact op het niveau van het Vlaamse handbal is in ieder geval heel belangrijk geweest.'

Heeft de screening dan gefaald om de doelstellingen van de Vlaamse overheid te bereiken?

Hub Maes: 'Dat zou ik niet durven zeggen. Ik denk dat enerzijds een gebrek aan kritische massa aan de basis ligt, en anderzijds een gebrek aan algemene topsportcultuur. We zijn steeds genoodzaakt geweest om een aantal spelers te aanvaarden om de echte toptalenten aan te vullen om op een degelijke manier te kunnen trainen. In een individuele sport is het makkelijker om heel streng te selecteren. We hebben ook een aantal toptalenten gemist omdat hun omgeving niet wilde dat ze zouden inzetten op een topsportcarrière. Topsport is uiteraard een risico. Een zware blessure en het kan voorbij zijn hé. De screening voor de eerste graad was ook niet makkelijk. Je krijgt er jongeren binnen, kinderen eigenlijk nog, met een zeer diverse achtergrond. Sommigen hadden al een goede basisopleiding, anderen hadden die niet, maar we zagen potentieel. Aan hen wilden we de kans geven om mits een goede omkadering in de eerste graad de initiële achterstand weg te werken. De echte schifting gebeurde dan tussen de eerste en de tweede graad.'

Wat brengt de toekomst voor jou Hub?

Hub Maes: 'Ik ben in gesprek met een club die hard timmert aan de weg naar boven, en me ook via een sponsor werk zou kunnen verschaffen. Ik wilde de totale begrafenis van de topsportschool niet meer meemaken. Het zou me bitter stemmen. Maar ik wil wel de know-how die we op school verzameld hebben nog uitdragen. Misschien hebben we dat nog te weinig kunnen doen, in het verleden. Maar het was voor een groot deel ook specifieke know-how, die veel clubs niet zouden kunnen realiseren. Zeker wat de medische en paramedische begeleiding betreft. Eigenaardig genoeg heb ik dit jaar zeer veel aanvragen gekregen om bijscholingen te geven op clubniveau. Als het past wil ik hier graag in tegemoet komen. Ik heb ook nog andere projecten in het handbal, in Hechtel-Eksel geef ik samen met Ines Stakenborg keeperstraining in een club-overschrijdend project. Dat draait heel goed, en wil ik zeker proberen verder uit te bouwen. Ik betreur dat het zo is gelopen met de topsportschool, maar je zal me zeker nog zien langs de handbalvelden.' **Gelukkig maar!**

David Van Dorpe

Wat na de topsportschool?

Nu het laatste jaar van de topsportschool handbal in september begint, is de vraag of er nog een combinatie mogelijk is tussen middelbare school en extra training buiten de club. Dank zij een samenwerkingsverband tussen het KA2 en de Middenschool3, kan men in Hasselt opnieuw een 6-jarige opleiding keuzesport handbal volgen. Ook in het Provinciaal instituut te Lommel (Provil) start men volgend schooljaar met een handbalopleiding in de eerste graad. Roel Valkenburg, ex-leerling van de Topsportschool, zal in Lommel zijn handbalervaring inzetten om de jonge spelers en speelsters op te leiden.

In Hasselt is het A-trainer Jelle Tack die de keuzesport handbal leerlingen onder zijn hoede heeft. Niet alleen zijn eigen ervaring als speler bij Tongeren en bij de nationale ploeg, maar ook zijn ruime ervaring als jeugdtrainer en selectietrainer van de VHV-kadetten zorgen ervoor dat hij, net als de ongeveer 30 andere sportleerkrachten van KA2 Topsportschool Hasselt, het ideale cv heeft om deze leerlingen te helpen ontwikkelen als handballer/handbalster.

16

Waar ligt het verschil ten opzichte van andere (sport)scholen?

Jelle Tack: 'Eerst en vooral moet je weten dat MS3 (1e graad) en KA2 (2e en 3e graad) Hasseltse sportscholen zijn. Dit betekent dat er naast de brede algemene vorming ook een ruim basisaanbod aan sport is binnen het les-pakket. Zo hebben onze leerlingen 8 tot 12 uur sport per week. Binnen de verschillende sportscholen in Vlaanderen zijn MS3 en KA2 in Hasselt uniek omdat zij de enige sportschool is die op dit moment keuzesporten kan aanbieden. Sinds 2 jaar is handbal één van die keuzesporten (naast atletiek, basketbal, dans, gevechtssporten, zwemmen, rugby, golf, vol-

leybal, voetbal, wielrennen, turnen en triatlon). Leerlingen die kiezen voor een bepaalde keuzesport, hebben deze sport 4 uur per week. Dit wordt in de 3de graad opgetrokken worden naar 6 uur keuzesport naast de algemene uren individuele sporten en ploegsporten. Deze keuzesport-uren worden dus ook nog aangevuld met andere teamsporten en/of individuele sporten. De studie blijft voor de school natuurlijk ook een prioriteit. Het diploma secundair onderwijs is zowel in de ASO-afdeling als in de TSO-afdeling een 'brede richting' waar de leerling later nog alle richtingen aankan in het hoger onderwijs (bachelor en master), behalve 'klassieke talen' (Latijn/Grieks).'

Wat houdt keuzesport handbal precies in?

Jelle: Momenteel volgen er 25 jongens en meisjes, verspreid over de 3 graden, keuzesport handbal. We proberen alle aspecten van het handbal aan bod te laten komen. De nadruk wordt gelegd op de technische individuele scholing van elke speler. Uiteraard is er veel aandacht voor de diverse shottechnieken, passvarianties en schijnbewegingen. Ook de tegenaanval, samenwerking met de cirkelspeler, verdedigingstechnieken... komen terug tijdens het jaar. Daarnaast proberen we, eens het handbalseizoen afgelopen is, regelmatig gebruik te maken van het overdekte beachhandbalveld op school of het buitenveld aan het zwembad Kapermolen.

Spelen jullie ook wedstrijden of toernooien?

Jelle: Elk jaar nemen we deel aan de scholencompetitie handbal georganiseerd door SVS, en sinds de opstarting van keuzesport handbal 2 jaar geleden zijn we al elk jaar in de prijzen gevallen. Vorig schooljaar hebben de scholieren jongens de Vlaamse titel behaald. Dit jaar werden de miniemen meisjes kampioenen van Vlaanderen. De jongens sneuvelden in de Limburgse finale.

Naast deze SVS-competitie is er ook 2-jaarlijks het ISF toernooi. Dit is de internationale variant van SVS, het Wereldkampioenschap voor scholen dus. Volgend schooljaar zal dit kwalitatief hoogstaand toernooi plaats vinden in Turkije en daar gaan we proberen bij te zijn.

Waarom zou een leerling voor keuzesport handbal kiezen?

Jelle: 'In eerste instantie kies je voor onze school omdat je graag sport en omdat je een betere handballer wil worden. Vier uur extra keuzesport handbal per week, naast de eigen clubtrainingen, komen zowel de club als de speler ten goede. Door onze sport meer aan bod te laten komen in de schoolse opleiding, komen ook andere aspecten meer naar voor zoals zelfdiscipline, doorzettingsvermogen, samenwerken, en dergelijke. Ook planningsvaardigheden dienen ontwikkeld te worden om de combinatie sport en studie te verwezenlijken, want let op, naast de sport staan uiteraard alle vakken zoals in het gewoon onderwijs ook op de lesrooster, en dienen hier ook dezelfde competenties behaald te worden.'

Kan iedereen instappen?

Jelle: 'Ja, iedereen kan instappen. In tegenstelling tot de topsportschool handbal, die volgend schooljaar zijn laatste jaar ingaat, zijn er voor keuzesport handbal geen instaptesten of selectiecriteria. Dit betekent dat iedereen die aangesloten is bij een club kan instappen in de school. Op dit moment hebben we o.a. leerlingen van Sint-Truiden, Kortesseem, Tongeren, Hasselt, Meeuwen, Hechtel, Houthalen en zelfs van Turnhout.'

En voor de leerlingen die van verder moeten komen, of van buiten de provincie?

Jelle: 'Ook voor hen zijn er mogelijkheden. Er zijn nu al leerlingen die met openbaar vervoer de verplaatsing maken van Bocholt, Hamont, Leuven of Maastricht. De school is goed bereikbaar en de bussen stoppen letterlijk voor de deur van de school. Maar vlak naast de school is er ook een aangenaam en verzorgd internaat waar nu reeds verschillende handballers een eenpersoonskamer hebben.'

Wat kan je na de middelbare opleiding doen met een diploma van de sportschool?

Jelle: 'De school is een ideale basis voor iemand die verder wil gaan in een sportrichting. Veel leerlingen die afstuderen kiezen voor een richting als bachelor of master LO en halen hier goede resultaten. Naast de LO-richtingen zijn verpleging, kinesitherapie, politieschool of fitnessbegeleider maar enkele van de richtingen waarin onze leerlingen verder studeren. Maar een diploma sportwetenschappen is ook breder dan enkel sport. Er zijn oud leerlingen die hun roeping gevonden hebben als interieuradviseur, burgerlijk ingenieur, kleuterjuf, kortom met een degelijk en volwaardig diploma secundair onderwijs kan je nog alle richtingen uit. Er zijn zelfs verschillende oudleerlingen die met succes doctoreerden!

Waar vind ik meer informatie?

Jelle: Wel we zijn op dit moment bezig met het aanpassen van onze website, maar op www.topsportschoolhasselt.be is er al heel wat informatie te vinden. Mochten er toch nog vragen zijn, dan kan men mij altijd contacteren jelletack@hotmail.com of 0474 85 39 69

Meer info voor de opleiding in Provil te Lommel kan men vinden op www.provil.be, of door te bellen naar 011 79 93 30.

Marijn Peters

Wouter Sas speelde de finale van de Europabeker

Houba en Cauwenberghs eindigen in de lappenmand

Wisselend succes voor de Belgische handbalprofs in het buitenland. Xenia Smits kende het seizoen van de definitieve doorbraak in de eerste Bundesliga. Niemand maakte dit seizoen meer velddoelpunten dan zij (139), en het blijft enkel afwachten wie zich geroepen voelt haar op de longlist voor sportvrouw van het jaar te zetten. Bram Dewit kan terugblikken op een goed seizoen, maar dat was niet genoeg om zijn club Sémur in de ProD2 te houden. Geen degradatiezorgen voor Thomas Cauwenberghs, die het seizoen door een kuitbeenbreuk niet kon uitdoen. Ook blessureleed voor Nicky Houba, die een kruisbandletsel opliep, en voor Sébastien Ehnevid, die een ruggenwervel brak tijdens het seizoen. Wouter Sas beleefde hoogdagen met Esch in de Europacup. Maar hoe zou het zijn met Andrea Mertens, die de uitdovende topsportschool inwisselde voor een Duitse ploeg?

Andrea Mertens kwam de medailles uitreiken op de VHV jeugdinales

Andrea Mertens naar SG 09 Kirchhof

Andrea Mertens: 'Ik ben begonnen met een soort omnispport, of multimove rond balsporten in Hamont. Na enkele jaren stelde mijn mama voor dat ik me zou inschrijven bij de handbalclub. Ik vond het prima, maar we hadden helemaal geen ervaring met handbal in de familie. Daarna ben ik naar DHC Meeuwen gegaan, omdat Hamont geen meisjesploeg had, en ook naar

de topsportschool. Toen Conny Schepers trainer werd bij Rhino ben ik haar naar Turnhout gevolgd. Maar ik ben er maar een jaartje gebleven. Ik had getest bij Bad Wildungen en ik werd aanvaard. Xenia Smits heeft er de weg geëffend voor Belgische meisjes in het opleidingscentrum. Men kijkt nu heel anders naar België, en naar de topsportschool. Het is een goed visitekaartje geworden. In het eerste jaar verbleef ik in een soort internaat, dit jaar woonde ik alleen.'

Hoe kijken je ouders aan tegen je avontuur?

Andrea Mertens: 'Zoals ik al zei hebben we geen traditie in het handbal. Maar mijn ouders steunen me volledig, ze hebben dat gedaan bij elke stap in mijn handbalcarrière. Ze zijn ook best wel fier op mij. Ik ben zelfstandig geworden op enkele jaren tijd, ik heb Duits geleerd, me aangepast aan een nieuwe omgeving en een nieuwe cultuur. Die ervaring heb ik in alle geval mee voor de rest van mijn leven. Ze komen ook regelmatig kijken. Dit jaar is alles wat sneller gegaan dan verwacht. Bad Wildungen heeft het financieel moeilijk en daardoor zijn er van het team in de eerste Bundesliga enkele speelsters vertrokken. Zo heb ik mijn kans gekregen en speelde ik een aantal wedstrijden op het hoogste niveau. Mijn spelminuten waren relatief beperkt, maar zeer leerzaam. We hebben het echter niet gered in de eerste Bundesliga. Bad Wildungen degradeert. Ik ga volgend jaar overigens verkassen naar een club in de buurt, Kirchhof, die ook in de tweede Bundesliga speelt. Een nieuwe stap, een nieuw begin. Ik ken er enkele speelsters die vorig seizoen bij Bad Wildungen speelden. Mijn doel is om opnieuw rustig progressie te maken en een plaatsje in de kern te veroveren. Ik heb nog geen profstatuut. Ik krijg wel een vergoeding van de club, maar het is niet genoeg om van te leven. Mijn ouders sponsoren mij dus ook nog een beetje.'

Kan je een vergelijking maken tussen de topsportschool en de opleiding bij Bad Wildungen?

Andrea Mertens:

'Laat ons zeggen dat we iets minder uren trainen dan aan de topsportschool, maar de intensiteit is wel hoger. Duits handbal is meer gericht op kracht, dus daar wordt veel aandacht aan besteed. Een groot verschil is ook wel dat we heel de week

trainen met in het hoofd de wedstrijd van het weekend. Aan de topsportschool speelde je in het weekend niet met de meisjes waarmee je samen trainde. Hier wel.'

Kampioen met Esch en Europabekerfinale

Wouter Sas beleefde een première voor een Belgische speler. Hij speelde de finale van de Challenge Cup tegen SKA Minsk uit Wit-Rusland met zijn Luxemburgse ploeg Esch sur Alzette, en pikte en passant ook de titel mee in het Groothertogdom. Een geslaagd seizoen dus?

Wouter Sas: 'Dat mag je zeker zeggen. Ons Europees parcours is natuurlijk het hoogtepunt van mijn carrière. We dachten dat Hasselt een maatje te groot ging zijn voor ons, maar na de overwinning in de Alverberg gingen we in onze kansen geloven. De Luxemburgse media zijn toen ook op de kar gesprongen. Dagenlang waren er grote artikels in de kranten, en waren we talk of the town. In de halve finale gingen we slechts met twee doelpuntjes verliezen in Roemenië. This was het, net als tegen Hasselt, een heksenketel. We wonnen met drie doelpunten verschil!'

En jij scoorde het doelpunt van de overwinning in de laatste seconden.

Wouter Sas: 'Dat is juist, maar handbal is een ploegsport en de kwalificatie is natuurlijk een collectieve verdienste. Maar na het doelpunt van de bevrijding zat ik wel even op een wolk, ik wist niet wat me overkwam. Aan de finale ging heel wat getouwtrek vooraf. We speelden normaal eerst op verplaatsing. Maar de EHF vond onze hal niet geschikt voor een Europacupfinale. We moesten dus uitwijken naar het nationaal sportstadion, waar eigenlijk basketbalinter-

lands op het programma stonden. In Luxemburg waren er einde mei Les jeux des petits pays, voor landen met minder dan een miljoen inwoners. Uiteindelijk hebben we dus eerst thuis gespeeld, voor meer dan 3000 toeschouwers. De Witrussen waren beter, maar niet ongenaakbaar. Fysiek waren ze indrukwekkend, met drie jonge opbouwers van twee meter, waaronder Boris Poukhovski, een international die Europees ongeveer 10 doelpunten per wedstrijd scoort. We kenden een dipje in het begin van de tweede helft, want halfweg stond het 11-14. Op het einde hebben we ons nog herpakt, en uiteindelijk werd het 26-31. Ginds hebben we met 32-24 verloren, voor 5000 toeschouwers.'

Blijf je in Esch?

Wouter Sas: 'Ik weet het nog niet. Ik zou het ijzer graag smeden terwijl het heet is, en de Europacupfinale is een mooi visitekaartje. Ik heb wat contacten in de Franse tweede klasse, maar zit in een lastig parket, want uiteraard wil mijn club snel duidelijkheid en in Frankrijk zijn ze zeer laat met de contractbesprekingen. Maar ik zal er niet om rouwen als ik nog een jaar in Esch speel, al hebben we dit jaar het maximum wel bereikt, denk ik.'

20

Kuitbeenbreuk

Thomas Cauwenberghs ruilde vorig jaar Initia Hasselt voor Angers Noyant in de Franse Pro D2. Hij ontpopte zich tot een efficiënte en gewaardeerde speler, en "Le Gaucher Magique" kreeg een contractverlenging voor twee jaar bij Angers, dat zich redelijk vlot kon redden. Enkele wedstrijden voor het einde van de competitie sloeg het noodlot echter toe: een speler van de tegenpartij viel met zijn volle gewicht op het been van Cauwenberghs, die er een kuitbeenbreuk aan overhield. De vriendin van Cauwenberghs, die zich net aan de kruisbanden liet opereren, maakt de ziekenboeg ten huize Cauwenberghs compleet. Het lijkt wel Hôtel des Invalides?

Thomas Cauwenberghs: 'Dat kan je wel zeggen. Liefde is... samen revalideren! Maar de blessure valt al bij al nog mee. Begin juni mag het gips eraf, en ik hoop klaar te zijn voor het

loopwerk tegen de voorbereiding begin augustus. Het is geen gecompliceerde breuk en ik zal er geen hinder aan overhouden. Ik heb mijn contractverlenging voor de komende twee seizoenen overigens gekregen na mijn blessure.'

Vertel eens iets over je club?

Cauwenberghs: 'Angers is een club met een rijk verleden. Vroeger speelden ze op het hoogste niveau. Uit deze club komen onder andere Annonay (PSG), Sorraïndo (Barcelona) en Roiné (ex Duinkerken en Chambéry, nu in Qatar). We spelen in een sporthal die plaats biedt aan 3500 supporters, maar die zelden volzet is. Tegen PSG, in de 1/8 finale van de Coupe de France, was het uiteraard volle bak. Maar verder hebben we voor de toppers zo'n 2000 toeschouwers, voor de mindere matches 1000. Het budget van de club is ongeveer 900.000 euro, en ruim de helft komt van de stad Angers. We hebben twaalf profspelers in de kern, en dan zijn er nog een aantal jonge talenten uit het Centre de Formation. We krijgen redelijk veel belangstelling van de regionale kranten en de regionale TV. Toen PSG op bezoek kwam kon je zelfs spreken van een kleine handbalmania.'

Ben je tevreden over je eerste seizoen?

Cauwenberghs: 'Ja, absoluut. De eerste seizoenshelft was aanpassen, maar daarna heb ik het goede ritme gevonden. Ik denk dat ik dit seizoen een kleine honderd doelpunten gescoord heb voor Angers. Naar het einde toe ging mijn efficiëntie dan weer wat achteruit. Yerime Sylla had me gewaarschuwd voor die curve. Volgend seizoen hoop ik op een heel constant seizoen nu de aanpassing voorbij is. In het begin was het echt wel acclimatiseren. Alleen al het feit dat ik niet meer hoefde te gaan werken. Vroeger ging ik vroeg de baan op als medisch vertegenwoordiger. Nu ga ik 's morgens poweren. Dat is wel echt nodig, want de fysieke inzet in Frankrijk is veel hoger dan in België. In Frankrijk wordt veel meer gespeeld op inzicht en fysiek vermogen. We hebben, in tegenstelling tot in België, bijna geen nummertjes of standaardfases. De rol van de hoekspelers is hier ook anders. In België is je rol veelal beperkt tot het geven van pasjes aan de opbouwer, en het afwerken van open kansen. In Frankrijk verwacht men meer van de hoekspeler in het opzetten van de aanval, een goeie één-tegen-één, en het snijden naar tweede pivot. Ik heb nog nooit zo veel op pivot

gestaan als hier. Ik ben ervan overtuigd dat alle Belgische ploegen zoals ze nu werken, in ProD2 tegen de degradatie zouden vechten. In één wedstrijd kan alles natuurlijk, maar over een heel seizoen bekeken niet. Het niveau van ProD2 gaat omhoog. Door de crisis komen er veel buitenlanders in de topklasse, LNH, en komen meer goeie Franse spelers naar de ProD2. Er is ook een hervorming bezig op lager niveau. Van 4 poules derde klasse (N1) gaat het naar 1 poule, en na het WK in Frankrijk in 2017 zal ook dat een profcompetitie worden. Frankrijk heeft gigantisch veel jeugdspelers geworden de laatste tien jaar, mede dankzij de resultaten van Les Bleus. Heel die generatie wordt nu volwassen. De plaatsjes zullen dus duur worden. Ik hoop dat andere Belgen ook nog de stap zetten naar Frankrijk. Spelers als Kai Verhoeven

of Jef Lettens hebben zeker het potentieel. Ze hebben ook nog veel groeimarge als ze voor een profbestaan kiezen. Angers was geïnteresseerd in Thomas Bolaers, maar ze hebben achter het net gevist want hij gaat naar Vernon, ook een club uit ProD2. Het is belangrijk om de eerste stap te zetten, en je potentieel te maximaliseren. Eens je in het raderwerk binnenraakt komen de aanbiedingen wel naargelang je prestaties. Bram Dewit speelde dit jaar een goed seizoen bij Sémur, ondanks het feit dat de club zakt, en ook voor hem bestaat nog interesse in Frankrijk. In de toekomst moeten de Belgen hun neus dus zeker niet optrekken voor aanbiedingen uit ProD2 of zelfs uit N1, dat een mooi opstapje is naar beter.'

HSV Hamburg wint verrassend VELUX EHF Champions League 2013

Alweer een Spaans-Duitse finale van de VELUX EHF Champions League (CL), maar niet degene die werd verwacht. FC Barcelona ging op zoek naar de achtste titel in 10 deelnames. Voor HSV Hamburg was het de eerste finale in de clubgeschiedenis. De Duitsers wonnen in 2007 wel de EHF Cup Winner's Cup, in de CL liep het onderweg telkens mis. Tot dat finaleweekend van 1 & 2 juni 2013 in de Lanxess Arena in Keulen. Toen schreven de Hamburgers Europese geschiedenis. Hun parcours leest als een sprookje...

Veertien reddingen van doelman Arpad Sterbik, acht doelpunten van topscorer Siarhei Rutenka en een briljante defensieve beurt waren voor FC Barcelona Intersport voldoende om een jubileum te vieren. De Catalanen bereikten immers voor de tiende keer de finale van de CL sinds 1994. Nochtans moest Barça tegen Vive Targi Kielce alles uit de kast halen om met 23-28 te zegevieren. De Poolse kampioen manifesteerde zich dan ook als dé revelatie. In een uitverkochte Lanxess Arena (20 000 toeschouwers) bleven de Polen aanklampen tot de 45ste min. en het was pas in de laatste tien minuten dat Barcelona zich kon opdringen. Kielce had tot dan toe niks te verliezen, maar de tactische zet van coach Bogdan Wenta om zijn doelman telkens weer op te offeren voor een supplementaire veldspeler bleek een te

groot risico. Barça liet de kans om tweemaal in een lege kooi te scoren niet onbenut.

'Ach, zo'n tactisch spelletje is misschien goed op training maar in de match werkte het niet. Die fout neem ik voor mijn rekening. Barcelona is een grote ploeg, zij controleerde de hele wedstrijd en elk foutje betaalden we cash,' gaf T1 Bogdan Wenta ootmoedig toe. Terwijl zag Bertus Servaas, de flamboyante voorzitter én sponsor van de Poolse club, bescheiden toe dat het goed was..

'Ontgoocheld? Ach, een ontgoocheling is dat je wordt weggespeeld. Maar na 45 minuten is het nog remise, dan kun je toch bezwaarlijk ontgoocheld zijn,' lachte de sympathieke Nederlander. 'Alleen jammer dat we het laatste kwart ons hoofd verliezen door een drietal scheidsrechterlijke beslissingen die mijns in-

ziens overdreven waren. Toen hebben we niet koelbloedig gereageerd en zelf de wedstrijd willen beslissen. We speelden niet meer als een team en dat is tegen een ervaren ploeg als Barcelona fataal. Het was uitgerekend dat collectieve dat ons op de been hield. Als je dan individueel iets wil forceren, krijg je het deksel op de neus. Dat is de laatste vijftien minuten gebeurd. Tot 16-16 ging het goed, daarna wilden we meer en werd lullig balverlies slag om slinger afgestraft. Ach, Barcelona heeft verdiend gewonnen, maar als je zo dicht bij een finale staat reageer je uiteraard teleurgesteld.

Of ik trots ben als voorzitter? Ja natuurlijk. Het is gewoon te snel gegaan voor deze club. Natuurlijk is het nooit te snel om in Keulen te staan, maar ik wil hier wel terugkomen. Want ons doel is een vaste klant te worden van die VELUX EHF Final 4. Maar goed, hier leer je uit als ploeg. Deze ervaring kan ons enkel dienstig zijn de volgende jaren.'

Verjaardagsshow

Domagoj Duvnjak –“Dule” voor de vrienden- had zich voorgenomen zijn 25ste verjaardag te vieren met een knalprestatie. Dat zou gebeuren in de Duitse clash tussen uittrekkend CL-winnaar THW Kiel en zijn team HSV Hamburg. ‘Favorieten bestaan niet in de Final 4. Het zijn gewoon de vier beste teams uit Europese topcompetities tegen elkaar. De vorm van de dag zal bepalend zijn. Persoonlijk heb ik altijd gezegd ooit die Champions League te willen winnen. Waarom dan al niet in 2013?’, orakelde hij op de persbabbel daags voor de halve finale.

En “Dule” hield woord. Elf goals van de Kroatische sluipschutter, 13 reddingen van doelman Johannes Bitter en een teamprestatie die scherp contrasteerde met de belabberde beurt van THW, ziedaar de sleutel voor het succes van de Hamburgers. En Duvnjak maakte er een heuse verjaardagsshow van. Tot wanhoop van THW-coach Alfred Gislason. ‘Vandaag is zowat alles misgelopen. Ik ben dan ook droevig en teleurgesteld dat we naast die finale grijpen. Maar we moeten de fout wel bij onszelf zoeken. Enkele sterkhouders hebben te veel *unforced errors* gemaakt,’ jammerde de IJslander. Aan de supporters zal het wel niet gelegen hebben. Keulen werd overspoeld door duizenden *Schlachtenbummler* in zwart-witte outfit en in de Lanxess Arena leek wel iedereen achter

THW te staan. Dat Kiel naast de finale greep was wel symptomatisch voor de zwanenzang van de Noord-Duitsers, die daags nadien compleet door de mand vielen tegen een fris, opportuun en efficiënt handballend Kielce. Het einde van een tijdperk? ‘Zo zou ik het niet willen noemen, wél een bittere ontgoocheling,’ aldus Daniel Narcisse, die samen met Momir Ilic, Marcus Ahlm en doelman Thierry Omeyer afscheid neemt van de Duitse *Meister & Pokalsieger*. ‘We hebben gewoon collectief gefaald, misschien wat te weinig respect getoond voor de Polen. We wisten nochtans dat het een taaie klant zou zijn, een team met ballen dat er blijft voor gaan en erg efficiënt afwerkt. Eigen schuld, dikke bult dus ...’

Bertus Servaas

En wie stond alweer te blinken in de *mixed zone* omringd door een legertje journalisten? Inderdaad, Bertus Servaas, de *president himself*. Het lijkt wel een sprookje, meneer de voorzitter? ‘Misschien wel, woorden ontbreken hiervoor. Maar ik denk dat we vandaag een fantastische wedstrijd gespeeld hebben. We hebben als team gevochten voor wat we waard zijn. Na de teleurstelling van gisteren was het toch bang afwachten hoe de jongens die mentale klap zouden verwerken. Bovendien was het zonder onze belangrijke middenman Uros Zorman even bijsturen, hij is een belangrijke schakel in de defensie. Maar het is bewonderenswaardig hoe iedereen zich heeft ingezet. We hebben gevochten tot de laatste snik. Op het eind ging het publiek als één blok achter Kiel staan en kregen we het in die heksenketel even moeilijk. Maar toch is iedereen koelbloedig gebleven en hebben we het als team gehaald. Ik ben ontzettend fier, ja...,’ glunderde

24 THW Kiel - HSV Hamburg

Bertus Servaas na de ceremonie voor het brons. Meteen vroegen we hem of in Kielce misschien een toekomstige CL-winnaar sluimert?

‘Nee hoor, druk ons asjeblijft niet in een rol die we nog niet aankunnen. We bouwen gewoon verder aan het team, maar volgens plan en zonder onnodig risico. We gaan geen gekke dingen doen. Want intussen versterkt Barcelona zich, versterkt Veszprem zich, Kiel zal ook wel weten hoe die vier sterren te vervangen. Alle topclubs willen immers aan die top blijven. Wij timmeren geduldig verder aan de weg naar die top. De voorbije weken ving ik reacties op zoals: Kielce is het zwakke broertje, Kielce heeft een gunstige loting gehad, Kielce dit en Kielce dat ... Maar vandaag winnen we toch mooi brons, en daar willen we best van genieten. We hebben bewezen een waardige deelnemer aan de Final 4 te zijn en daar ben ik ontzettend trots op.’

Masterclass Handball

Dat het voorspelbare, academische handbal in functie van een of meerdere vedetten stil-

aan aan het demeteren is, werd na het debat van THW Kiel in mindere mate bevestigd door Barcelona. In de hoogstaande en bovenal spannende VELUX EHF CL-finale tegen HSV Hamburg hadden ook de Catalanen een generatieprobleem. Een afgeladen Lanxess Arena stond als één man achter de Duitsers en Siarhei Rutenka werd bij elke baltoets beloofd met een striemend fluitconcert. Gewoon maar om te zeggen dat de *Stimmung* geladen was. De Wit-Russische scoremachine verloor er nochtans zijn humeur, noch zijn precisie bij. Zijn acht treffers en de tien reddingen van doelman Saric waren echter niet voldoende om de Hamburgers uit hun lood te slaan. HSV-keeper Johannes Bitter pakte uit met liefst 17 parades en verder zorgde de even productieve als collectief gave prestatie van HSV voor vuurwerk. In de slotfase van de reguliere partij sleepte de ingekomen Arpad Sterbik nog verlengingen uit de brand voor *Barça*, maar tevergeefs. In de hectische slotminuut van de tweede verlenging hield Bitter zijn team overeind en won Hamburg verdiend met het kleinste verschil (29-30). Een bittere pil voor het prestigieuze FC

Barcelona dat naast basketbal en voetbal nu ook in handbal naast de oppergaai greep.

‘Wat we hier hebben gerealiseerd is ongehoofdwaardig. Dit is een beresterke teamprestatie. Gisteren collectief die finale afgedwongen, vandaag collectief Champions League-winnaar. Ik ben zeer trots op mijn team. Dit is een onverhoopt succes, echt waanzin. Maar het klikte gewoon, in elke actie, in elke beweging, ook in de defensie. En dan Johannes Bitter, 17 reddingen, stel je voor. Hij heeft Barcelona tot wanhoop gedreven....’ straalde HSV-boegbeeld Pascal Hens.

HSV Hamburg legde inderdaad een onwaarschijnlijk parcours af. De Duitsers moesten hun CL-deelname afdwingen via een kwalificatietornooi voor een zg. *Wild Card*. In de tweede (voor)ronde, tegen het Franse St.-Raphaël Var, liep het ei zo na mis. Pas na verlengingen konden de Duitsers zich met het kleinste verschil kwalificeren voor de groepsfase. Daarin werd Hamburg alsnog groepswinnaar, weliswaar met het laagste totaal van 16 punten. Nochtans incasseerde HSV slechts één nederlaag. Nadien in de *Last 16* thuis geklopt door Celje, maar in de return rechtgezet met negen goals verschil. Nadien ging Flensburg voor de bijl.

HSV Hamburg heeft in de VELUX EHF Final 4 CL alvast een nieuwe wind doen waaien. Een frisse wind, die garant staat voor collectief sterk handbal met gevarieerde en erg efficiënte afwerking. *Masterclass Handbal* heet dat ...

20ste verjaardag

In de late zomer van 1993, slechts twee jaar na de geboorte van de EHF, werd gestalte gegeven aan een nieuwe competitie: de EHF Champions League (CL). Voorheen ‘Europabeker voor Landskampioenen’ en georganiseerd door de IHF, kreeg deze topcompetitie een nieuwe naam en een nieuw *format*. Winnaar van die eerste editie van de EHF Champions League was het Spaanse TEKA Santander.

Twintig jaar later kan deze formule enkel maar als een overweldigend succes worden geëvalueerd. Heel wat topspelers hebben hun stempel gedrukt op die competitie op het allerhoogste niveau. Spelers als Andrei Xepkin, die de trofee liefst zeven keer in de hoogte mocht steken, eerst als speler van FC Barcelona, daarna als supervedette van THW Kiel. Of Valero Rivera, die als bondscoach Spanje naar de wereldtitel 2013 loodste, en die als T1 het

Mama, we hebben de kleine finale gewonnen!

meesterbrein achter vijf van de zeven CL-titels van FC Barcelona was. Slechts twee namen uit de plejade topspelers en topcoaches die in die 20 jaar de Europese revue passeerden.

Het succes van deze Europese competitie was nooit mogelijk geweest zonder de permanente inzet van de EHF. In samenwerking met de betrokken clubs waakt de Europese handbalfederatie over het niveau en de reglementen door ze constant te evalueren en te verbeteren. ‘Er zijn heel wat aanpassingen en veranderingen aan de formule gebeurd in die twintig jaar,’ vertelt Marc Gysels, *Marketing Supervisor* van de VELUX EHF Final 4, in de immense coulissen van de Lanxess Arena. ‘Maar al die tijd werden twee principes in acht genomen: veranderingen enkel en alleen om de handbalsport te promoten, én om de marktwaarde van de competitie te versterken voor de media. Sinds 2005 heeft de EHF zelf de marketing van de Champions League verzorgd en daarvoor de EHF Marketing Division opgericht. Dat heeft onder meer geleid tot de verkoop in eigen beheer van de tv-rechten voor alle CL-wedstrijden. Die demarche heeft het tophandbal geen windeieren gelegd. Door betere exploitatie van de tv-rech-

ten werd een nieuwe afzetmarkt gevonden in gebieden waar voorheen nooit handbal te zien was geweest. Vorig seizoen werd een nieuw record gevestigd met 4000 uren zendtijd en meer dan 400 miljoen kijkers over de hele wereld. Alleen al de VELUX EHF Final 4, de apotheose van deze wondermooie competitie, werd in meer dan 140 landen uitgezonden.'

Een toch wel innovatieve ingreep was de invoering van de typische handbalvloer in *blue lagoon & black*. 'Voor de tv-kijkers een signaal dat er een CL-wedstrijd bezig is,' lacht Marc Gysels. Ook de samenwerking met de VELUX Groep als hoofdsponsor van de *Men's EHF Champions League* heeft de marktwaarde enorm doen stijgen. 'Ik herinner me nog enkele CL-wedstrijden in dat inauguratiejaar,' weet Marc Gysels, 'die werden gespeeld in zalen die vandaag hoegenaamd niet meer aan de normen voldoen. Als ik vergelijk met de wedstrijden van het voorbije seizoen, dat vandaag zijn climax kent in deze indrukwekkende Lanxess Arena, dan wordt handbal in een totaal nieuwe wereld gespeeld. Intussen worden immers normen gehanteerd die vele grote clubs 20 jaar geleden nooit zouden gehaald hebben. Hand-

balwedstrijden zijn handbalevents geworden, met de VELUX EHF Final 4 als kers op de taart. Dankzij de EHF als organisator kunnen we van dit event iets unieks maken, een totaalspektakel waarin handbal centraal staat.'

Marc Gysels beklemtoont dat de EHF graag terugblijkt op het verleden, op die 20 jaar waarin enorm veel werd bereikt. Maar meteen voegt hij eraan toe dat de VELUX EHF Champions League voorbereiden op de toekomst belangrijker is. 'We hebben ons geëngageerd tegenover de clubs om het merk Champions League te vervolmaken en nog beter te verkopen,' besluit Gysels, 'Waken over de strenge normen en tevens zorgen dat de arena's afgeladen zitten met enthousiaste handbalfans, dat is de permanente opdracht van de EHF. Daarnaast willen we ook investeren in de Champions League vrouwen, en die competitie op dezelfde hoogte tillen als die van de mannen.'

Tot slot: HSV Hamburg incasseert als eindwinnaar van de VELUX EHF Champions League 2013 bijna een half miljoen Euro. Dankzij de *EHF Marketing GmbH*, dochteronderneming van de Europese Handbalfederatie. Niet mis voor de clubkas hé...

Cois Van Aelst

Atomix speelde de pupillen meisjes finale maar verloor van HB Sint-Truiden

HC Schoten: handbalkomeet met een missie

Even de neus van Pinokkio spelen: een handbalclub start in 2009 met 12 spelers. Drie jaar later telt ze 200 leden ... Waar of niet waar? Dit verhaal, beste lezer, is waar. In 2009 besloten enkele Schotenaars met een handbalverleden een nieuwe club op te richten in hun gemeente. Een club met een missie: de jeugd handbal laten spelen onder begeleiding van bekwame trainers. In geen tijd werd HC Schoten een succes. Sleutelfiguren daarvan zijn Johan Vijgen, sportfunctionaris/diensthooft, en Wilfried Bes, oud-speler Olse Merksem en thans T2 van DHW Antwerpen. 'Maar voor de Schotense scholen ben ik de handbalmeester', lacht hij.

Johan Vijgen

Johan Vijgen maakte kennis met handbal op St-Michiël in Brasschaat, sloot aan bij Olse Merksem en startte bij de miniemen met competitiehandbal. 'Ik speelde als 15-jarige met jongens die nu de welpenleeftijd hebben,' lacht Johan, die later zijn sporen verdiende in de tweede ploeg van Olse. 'Een mix van recreanten en jonge beloften,' mijmert hij nog na over die goeie ouwe tijd. 'Het was voor de meesten een opstap naar de eerste team, en wij genoten als recreanten. We hebben dan een tijdje stilgelegd en in '92, toen Merksem kampioen speelde, hebben we de draad terug opgenomen. Spelen en achteraf pinten pakken, zo ging dat. Tot in 2002 actief handbal door een ernstige knieblessure over en out was voor mij.'

Johan Vijgen was beroepshalve toen al sportpromotor in Schoten en schopte het intussen tot sportfunctionaris-diensthooft van de sportdienst Schoten. 'Ik hield me bezig met sportacademies, naschoolse sportbeoefening,

sportkampen en zo meer, en in die hoedanigheid heb ik Wilfried Bes ontmoet en in hem een compagnon de route gevonden. Ik had iemand nodig voor naschoolse sport en Wilfried was daar de ideale man voor. In 2008 hebben we dan een handbalinitiatie georganiseerd in de Burgemeester-Marnixschool en daar is het embryo verwekt van HC Schoten.'

Nieuwe club

Toen een gelukkig toeval enkele mensen met een handbalverleden samenbracht -Roger Vinck, Rudi Chéron, en uiteraard Wilfried Bes en Johan Vijgen- werd HC Schoten officieel geboren. 'Op 7 mei 2009,' herinnert Johan Vijgen zich, 'in mijn veranda hangt nog een mooie foto van dat heuglijke moment met alle stichters. We hadden echt een ideale mix van ouders en mensen met een handbalachtergrond, mensen met kennis van zaken. Zo konden we de nieuwe club meteen de juiste structuur bieden. Onze *mission statement* was 'gestalte geven aan een jeugdclub'. Ongewoon? Misschien wel, maar toch heel doelbewust gekozen. De jeugd is de basis van elke vereniging. Zonder jeugd heb je nooit een kans op slagen. Natuurlijk hebben wij ook vragen gehad over een seniorenteam. Toen de geruchten over een nieuwe handbalclub de ronde deden in Schoten werden we door diverse handballers en oud-handballers benaderd of ze konden aansluiten. Nee dus. Want de optie is altijd geweest: eerst jeugdwerking, en op termijn zien we wel. Eén, uit financiële overwegingen, want senioren kosten veel meer geld. Denk maar aan de inschrijvingskosten, verplaatsingen, scheidsrechters en zo meer. Twee, als je een fatsoenlijke structuur wil opzetten moet je bij de basis beginnen, dus bij de jeugd. We zijn dan gestart met welpen en pupillen in competitie. Pagadders liepen er ook al rond,

HC Schoten werd Belgisch kampioen bij de miniemen meisjes

maar die namen enkel deel aan toernooien.'

'Die keuze voor pupillen en welpen was heel bewust. Dat zijn lagere-schoolkinderen, die eigenlijk nog geen definitieve keuze hebben gemaakt welke sport ze écht willen beoefenen,' vult Wilfried Bes aan, 'het heeft geen zin om met oudere leeftijdreeksen te beginnen als je daaronder geen basis hebt. Blijft nooit duren, of je moet elders spelers gaan weghalen. Nee, het was echt de bedoeling Schotense jeugd te rekruteren en die handbal te laten spelen. Er is ook een vraag geweest van een aantal dames van Merksem om bij Schoten aan te sluiten. Nee dus, was al té hoog gegrepen. Niet lopen vooraleer we kunnen stappen, dat is onze basisfilosofie.'

Sterke groei

HC Schoten is na de oprichting als een komeet omhoog geschoten. Het aantal leden nam in geen tijd enorm toe, zodat de kersverse handbaltelg meteen de snelst groeiende club van de VHV werd. Begonnen met 12 spelertjes in 2009, tegen einde van dat eerste seizoen waren dat er al ruim 30 en intussen heeft HC Schoten zowat 175 jeugdspelers onder 16 jaar.

Met begeleiders en technisch kader samen goed voor 200 leden.

'Hoe wij die jeugd rekruteren? Heel eenvoudig, via de lokale scholen,' weet Johan Vijgen, 'Ons motto is: verzorg je relaties met een school, of met meerdere scholen, en ga de jeugd halen waar je ze kunt vinden. Dat raad ik overigens alle clubs aan. Wij hebben in negen basisscholen van Schoten handbalinitiatie gegeven. En dat doen we nog steeds, als naschoolse sport. Noem dat gerust onze succesformule. Die initiaties gebeuren jaarlijks, begin schooljaar, en ze worden gevolgd door een scholentornooi in de periode februari-maart. Het succes daarvan is enorm, zodanig dat we in het voorjaar al kwalificatietoernooien moeten organiseren. En als apotheose hebben we dan in mei de finales van het scholentornooi, hier in sporthal Vordensteyn. Daarmee wordt het schoolhandbal afgesloten.'

Wilfried Bes: 'Dat betekent jaarlijks toch al gauw vijf toernooien en een finaledag waarin elke leeftijdsgroep aan bod komt, de leerjaren 3, 4, 5 en 6. Er is ook een specifiek meisjes-tornooi, voor tweede en derde graad, waar heel wat ploegjes aan deelnemen. Voor elk kwalificatietornooi schrijven makkelijk 10 à 15 ploeg-

gen in. Achteraf spreken wij de kinderen niet echt aan op een eventuele aansluiting bij de club. Het is enkel een service die wij ze bieden. Kinderen de kans geven om te handballen, want voor de meesten is dat hun tweede sport. Ze kennen handbal van op school, of van de sportkampen. En eens ze beginnen twijfelen komen ze vanzelf bij ons aankloppen. Die kinderen moeten beseffen: er is ook nog altijd handbal, begrijp je? Voor de eerste graad van het lager onderwijs organiseren we initiatie in september-oktober, met daarna twee handbalinstuiven voor 50 à 60 kinderen. Maar we benaderen ze nooit met: hé, jij bent een goeie handballer, jij moet naar HC Schoten komen... Het moet spontaan gebeuren.'

Handbalmeester

Handbalinitiatie geven in de scholen is omzeggens het solowerk van Wilfried Bes. Met af en toe wat helpende handen uit de club. 'Als ik in september nog geen contact heb genomen met de scholen, bellen ze me zelf op met de vraag wanneer ik langskom,' lacht "handbalmeester Wilfried", 'want de belangstelling is groot, geloof me, en dat is uiteraard gezonde belangstelling. De turnleerkrachten

staan enorm positief tegenover het initiatief. Ze zijn echt vragende partij, het is zowaar een traditie geworden in Schoten. Negen scholen nemen al vier opeenvolgende jaren deel. Een bewijs dat het een succesformule is. En dat geeft ons als club ook een zekere voldoening.'

Johan Vijgen mag, naar eigen zeggen, niet mopperen over de opvang en de technische begeleiding binnen de club. Voldoende gekwalificeerde trainers, voldoende medewerking vanwege de ouders, en de club kan voor haar jeugdopleiding rekenen op een projectsubsidie van de gemeente Schoten. 'Maar dat sluit niet uit dat het, zoals voor elke club, een constante zoektocht is naar uitbreiding. We kunnen altijd een helpende hand gebruiken,' aldus Johan Vijgen, 'Bijna alle tafelofficials zijn ouders. Zo komen ze ook meer te weten over de spelregels. Want heel wat ouders van die jonge kinderen kenden de reglementen niet eens. Ze kenden nauwelijks handbal als sport. We hebben ze heel geleidelijk moeten coachen wat spelregels betreft.'

Wilfried Bes: 'Vorig jaar ben ik gestart met een soort spelregelcursus voor ouders. Onder het motto: al doende leert men... Dus iedereen in sportoutfit, op het handbalveld, mét de bal, en zo heb ik dan de spelregels ge-

Wilfried Bes

leidelijk verduidelijkt in een spelsituatie. Met succes, want nu nog spreken die ouders geregeld af voor onderlinge partijtjes. Dat gaat toch al snel over 30 volwassenen, die intussen begrijpen dat handbal toch niet zo simpel is... Ze spelen nu geregeld vriendschappelijk tegen de recreanten van Uilenspiegel en Merksem. Zelfs over de grens, in Nederland, gaan ze naar recreantentornooien. Alles kan, niks moet, en ondertussen wordt het familiegevoel in de club er alleen maar sterker door. Voor de competitie start roepen we de ouders van elke ploeg bijeen, bespreken we de kalender en vragen we hun medewerking indien nodig. Wij gaan doorgaans op verplaatsing met 80% van alle ouders. Niet mis hé? In competitie waren dit seizoen drie welpen, twee pupillen- en twee miniemenploegen. Onlangs werden onze welpen provinciaal en onze meisjes miniemen Belgisch kampioen. Alhoewel resultaten niet prioritair zijn, geeft dat toch een enorme voldoening. We zijn ontzettend trots op wat we in die korte tijd al bereikt hebben dankzij vele enthousiaste medewerkers....

Kadetten hebben we momenteel niet of onvoldoende. We hebben wel een samenwerkingsverband met Olse Merksem om daar te depanneren tot wij ook over alle jeugdreeksen beschikken. Wij hebben ook veel meisjes, en Olse stuurt dan weer meisjes naar ons die zij nog niets kunnen bieden. Kijk, wij zullen ook nooit een toptalent dat het kan maken bij een grote club proberen bij ons te houden. Nee, wij willen zo iemand alle kansen geven en zeker niet aan ons binden. Voor ons als club betekent dat immers ook een succes, dat is een erkenning van onze jeugdopleiding. We zouden het eerder als een eer beschouwen een speler van Schoten te kunnen afstaan aan een topclub. Akkoord, we zullen op termijn wellicht in een regiocompetitie moeten stappen. Hoe dat eindigt zullen we wel zien. Maar een ambitieuze speler die hogerop wil, die zijn opleiding elders wil vervolmaken, zullen we zeker niet tegenhouden. Dat is tegen onze missie. Vandaag hebben we een goede verstandhouding met Merksem en met DHW. Daar kunnen we beloftevolle elementen kwijt, met trots en voldoening. Maar wij gaan wel zelf de stimulans geven, wij gaan met die clubs afspreken. En niet andere clubs het initiatief laten nemen.'

Boodschap

Johan Vijgen is ook scheidsrechter en controleur van het jeugd sportfonds. In die hoedanigheid trekt hij vaak de boer op. Hoe hij het handballandschap in Vlaanderen ervaart?

Johan Vijgen: 'Om te beginnen hebben wij hier in Schoten het onvoorstelbare geluk over een groep sterk gemotiveerde leerkrachten lichamelijke opvoeding te beschikken. Turnleerders die stuk voor stuk handbalmind zijn, erg geëngageerd om voor 100% te willen meewerken aan ons project. Dat is niet onbelangrijk om het te doen slagen. Ik ga langs bij vele andere clubs en ervaar dat het elders niet altijd zo is. Ik ontmoet in het kader van het jeugd sportfonds vaak leerkrachten L.O. die tegen hun pensioenleeftijd aanleunen en nauwelijks geïnteresseerd zijn in een initiatie handbal. Een scholentornooi organiseren moet je ze niet vragen. Geloof me, dan sta je als club machteloos, ook al wil je investeren in handbalinitiatie. Het moet van beide kanten komen, snap je?

Bovendien vind ik dat het opstarten van nieuwe kernen niet altijd op de exacte manier gebeurt. We zouden een handbalkaart uit het verleden moeten nemen, nagaan welke clubs intussen ter ziele zijn gegaan en proberen van die opnieuw tot leven te wekken. In Heist op den Berg zijn enkele oude rotten opgedoken om die kern ondersteuning te bieden. Dat project heeft een slaagkans. Maar als je in het wilde weg kernen creëert en daar een trainer op afstuurt die van hot naar her moet rijden, daar geloof ik niet in. Zonder medewerking van mensen met kennis van zaken lukt dat niet. Dus ik zeg: probeer geen nieuwe clubs op te starten vanuit het niets. Probeer dat te doen met ervaren mensen die voor een zekere continuïteit kunnen zorgen. Anders is het verloren moeite. Al eens nagekeken hoeveel nieuwe clubs uit het laatste decennium nog bestaan? Of een geslaagde werking hebben? Bitter weinig ... Hier liggen zeker nog uitdagingen voor de VHV. De opstart van nieuwe clubs zit in het jeugd sportfonds, daar krijg je een subsidie voor, net als voor een projecttraining voor stabilisatie en zo meer. Maar zo simpel is het niet hoor ... Verloren moeite dus. Je moet een basis hebben die de club kan schragen: een technisch kader, medewerkers, mensen met kennis van zaken... Dat is een boodschap die we als ervaringsdeskundigen vanuit HC Schoten willen meegeven aan de VHV.'

Olse Merksem naar eerste afdeling met internationaal gereputeerde ex-doelman

In het seizoen 1991-92 bezorgde hij Olse Merksem mee de eerste (en laatste) landstitel. De uit Polen afkomstige doelman had er dan al een stevige internationale carrière opzitten. Precies 21 jaar later hielp hij zijn ex-ploeg opnieuw in de hoogste handbalafdeling, al was daar de welwillende steun van Sint-Truiden bij nodig, dat niet wenste te promoveren. Robert Goliat werkt niet alleen op vrijwillige basis als keeperstrainer bij Merksem, hij werkt beroepshalve nu ook al meer dan 21 jaar bij vervoersbedrijf Gosselin, terwijl hij met dochter Katarina ook een topspeelster in huis heeft... In het volleybal, net als zijn vrouw Yagoda vroeger, die samen met haar landgenote 'Bonja' het eerste mooie weer maakte bij Asterix Kieldrecht, de gemeente waar het gezin trouwens nog steeds woont.

De nu 54-jarige Robert Goliat heeft een internationale loopbaan in het handbal om 'U' tegen te zeggen: meer dan 150 keer doelman van de Poolse nationale ploeg, waarmee hij drie keer het B-WK speelde (twee keer tweede, één keer derde). In 1985 en 1986 de finale van de Europese beker, 7 keer Pools kampioen met Gdansk, één keer Belgisch kampioen met Olse Merksem, twee keer met Initia Hasselt, waar-

mee hij ook twee bekere won.

"Mijn carrière had er nog mooier kunnen uitzien, ware er niet de boycot geweest van de Olympische Spelen in Los Angeles 1984. Wij zaten toen in volle voorbereiding en toen kwam de politiek zich met de zaken bemoeien. Het gevolg was ook dat Polen door de Europese Handbalfederatie gestraft werd en voor de volgende kampioenschappen steeds

kwalificatietoernooien moest spelen, meestal tegen andere Oostbloklanden die ook gestraft waren, zoals Rusland of Servië. In 1978 was ik nochtans uitgeroepen tot grote belofte van de ploeg, maar toen de Spelen van Moskou 1980 eraan kwamen, vonden ze dat ik nog tijd genoeg had om me te bewijzen. Ik deed nadien nog mee in veel toernooien, ik deed ervaring op, wij trainden vijf tot zes dagen per week en ik kon één keer deelnemen aan het A-WK in Zwitserland in 1986. Ik was de Poolse nummer één tussen 1985 en 1989,” overloopt Robert Goliat met toch behoorlijk wat fierheid zijn spelerscarrière.

“De boycot van de Spelen in Los Angeles brak een beetje mijn carrière”

Hoe kwam je eigenlijk tot het handbal?

“Het was een beetje een moeilijke keuze, want mijn vader werkte in een fabriek, waar hij zich o.a. bezig hield met de sponsoring van een voetbalploeg, die in tweede afdeling speelde. Hij had me graag mee zien voetballen. Maar de leraar LO in de school was een handbalfanaat en die overtuigde me om ook te handballen. Mijn moeder vond het ook beter dat ik handbal ging spelen en door mijn lenigheid en snelheid stond ik al vrij snel in de nationale junioresploeg en dan was de keuze helemaal snel gemaakt.”

Hoe verzeilde je in België?

“Mijn vrouw werd gevraagd door Kieldrecht. Vergeet niet dat je in die tijd pas weg mocht uit een Oostblokland als je dertig was. En dat kwam dan nog omdat je international was. Ik

had mijn vrouw leren kennen op sportkampen met de nationale ploegen. Zij met het volley, ik met het handbal. Ik ben blijven spelen tot mijn 42ste, maar dan kwamen er andere prioriteiten en liet ik het handbal meer links liggen.”

Toch kwam je uiteindelijk als keepers-trainer naar Olse Merkssem.

“Vorig jaar was er een reünie van oudspelers: een feestje, een receptie... Manager Patrick Luyten vroeg me toen of ik geen zin had om trainer te worden, want ze hadden extra-mensen nodig. Maar ik moest met mijn dochter Katarina naar het volley, ik moest voor het transport zorgen en uiteindelijk zijn we tot een compromis gekomen: één keer per week wilde ik wel keeperstraining geven, maar als je dat goed wil doen, moet je ook de meeste matches kunnen volgen. Dat viel nogal mee omdat het handbal op zaterdag viel en het volley meestal op zondag.”

Viel dat training geven een beetje mee?

“In het begin beschikte ik over twee jonge doelmannen en één meer ervaren keeper. Ik wilde overdragen wat ikzelf geleerd had. Toch heel wat anders dan zelf in doel staan. Je hebt jouw eigen ervaring, waardoor je haast automatisch weet wat je moet doen. Ik heb dan ook het eerste jaar hard gewerkt aan de techniek met telkens de verklaring erbij waarom je die beweging deed, waarom je daar jouw voet moest zetten. Het deed wel plezier om te zien hoe die jongens vooruit gingen. Maar alle bewegingen moeten op de duur automatiseren worden en dat krijg je alleen door veel te spelen. Daarmee kom je dan soms in tegenstelling tot de ambitie van de club om zo veel mogelijk goede resultaten te halen. Sommige doelmannen kregen bijgevolg ook meer hun kans bij toernooien en vriendenmatches.”

Wat zijn de kenmerken van een goede handbaldoelman?

“Een keeper moet weten wat er gebeurt en hoe hij daarop moet reageren. Hij moet daartoe het nodige talent hebben, maar ook liefst de ervaring. Een goede doelman is iemand met persoonlijkheid – maar dat kan groeien – die opmerkingen kan geven aan zijn verdedigers. Hij heeft immers een beter overzicht en stuurt de verdediging. Anderzijds is hij ook afhankelijk van de handelingen van zijn verdedigers. Als je dat bekijkt op het niveau van b.v. de Bun-

Sasja - Merksem volgend seizoen als vanouds weer een derby op het hoogste niveau

34

desliga, dan zie je dat de doelman één gedeelte van zijn doel beschermt en dat zijn verdedigers het andere gedeelte voor hun rekening moeten nemen. Kijken naar de shotarm en de bewegingen van de aanvaller zijn belangrijk.”

Zijn keepers ook meestal goede trainers?

“Zo zijn er toch wel verschillende die het al bewezen hebben: Lars Bertels bij Uilenspiegel (en volgend seizoen bij Olse Merksem), Fredje D’Hollander bij verschillende eersteklassers. Misschien moeten we er toch wel toe komen om een specifieke keepersopleiding aan te bieden. Op één dag training geven aan vier doelmannen uit verschillende clubs: eerst apart en dan met de ploeg. Soms komen er ook doelmannen van andere clubs zich aanmelden, maar soms is het niveauverschil ook echt wel te groot. Maar het is het overdenken waard.”

Is strafworpen stoppen een specialiteit?

“Het is kunde en geluk. Je staat daar als doelman als een muis in de val. Je probeert de werper te verschalken door met je been een schijnbeweging te maken, door één bepaalde kant te kiezen, door op één been te gaan staan. Of je laat jouw armen naar beneden hangen,

maar ik had zelf wel lange armen, daar mispaktten ze zich soms aan. Je kan proberen je heel breed te zetten en de tegenstander te intimideren. Penalty’s stoppen is voor een deel intimidatie. Je probeert de andere psychologisch uit evenwicht te brengen. Groot en breed zijn, maakt sommigen bang. Ik heb zelf heel veel strafworpen gekapt. Na de trainingen deden we nog een sessie penalty’s werpen (en stoppen natuurlijk). Ik herinner me dat ik in Parijs in een wedstrijd tegen Israël al zeven strafworpen gestopt had en dat niemand meer durfde een penalty gooien tegen mij. Dat is natuurlijk de ultieme droom. Je mag zeggen dat je goed ‘gekapt’ hebt als je er één op drie kan stoppen. Doe je er één op twee dan is dat natuurlijk gewoonweg schitterend.”

“Toen ik zeven strafworpen gestopt had, durfde niemand nog gooien. De ultieme droom van een handbaldoelman!”

Jouw dochter is sterk in het volley. Vind je dat leuk? Kan ze jouw carrière evenaren?

“In Polen zijn ze gek van volley. En je kan moeilijk twee verschillende tijdperken met mekaar vergelijken. Ik speelde twee Europese bekerfinales: in 1985 tegen een Joegoslavische ploeg. Die hadden alles zo grondig voorbereid: ontvangst van de scheidsrechters, joelende supporters, we hadden gewoon geen kans. Heenmatch bij ons thuis met vijf doelpunten verschil gewonnen, in Servië met zeven goals verschil verloren. En in 1986 finale tegen Minsk, maar dat was toen de Russische nationale ploeg. Ook kansloos dus.

Maar in Polen zitten de zalen zowel voor het handbal met b.v. Kielce als voor het volley vol: 4000 kijkers is geen uitzondering. Voor de handbalinterland tegen Zweden was de zaal met 11.000 toeschouwers bevolkt, maar in een Champions Leaguewedstrijd volley dagen ook 12.000 mensen op. Iedereen is er verkleed met sjaals, T-shirts, petten, de marketing voor dat soort producten verloopt er bijzonder vlot.”

Jouw dochter maakte een merkwaardige transfer: van Kieldrecht naar VDK Gent...

“Wij wonen dan wel in Kieldrecht, maar daar komen ze alleen nog hun wedstrijden spelen, trainen doen ze meestal in Leuven. Ze moet nog één jaar middelbaar doen en ze gaat die examens afleggen voor een middenjury. Een laatste jaar in de Topsportschool in Vilvoorde viel moeilijk te combineren met spelen voor VDK Gent. Ik denk dat ze daar ook een goed programma hebben en dat ze daar wellicht aan meer speelkansen zal geraken.

Later wil ze vermoedelijk iets doen met ta-

len: ze kent Pools, Nederlands, Engels, Frans en als je daar dan nog een Oostbloktaal kunt aan toevoegen, dan denk ik wel dat ze aan de bak kan komen. Ze is international bij de juniors. Misschien geraakt ze ook wel in de Belgische nationale vrouwenploeg.”

Als de sport in Polen zo populair is, maakt ze dan geen kans om daar een ploeg te vinden?

“Dat zal de toekomst moeten uitwijzen. Ik weet wel dat ze na een sportkamp in Polen naar huis kwam met de vraag of ze niet voor een Poolse club kon spelen. Ze wilde er zelfs voor op internaat gaan. De trainer in Polen zag wel talent in haar. Maar ik vond het onverantwoord om een meisje van 15 jaar naar het buitenland te sturen. Bovendien zou het familieleven er onder lijden en dat wilde ik niet.”

Wat zijn jullie beider ambities nog in de sport?

“Ik zou willen dat mijn dochter een hele goede speelster wordt met mogelijk een internationale carrière. En dat ze genoeg speelkansen krijgt om haar waarde te bewijzen. Mijn ambitie is het om enkele zeer goede keepers op te leiden. Zo goed, dat ze misschien ook door het buitenland opgemerkt worden. En natuurlijk ben ik benieuwd om te zien waar Olse Merksem (met o.a. Kristof Van Wesemael en Dirk Claessens als versterkingen) volgend seizoen kan eindigen.”

Marcel Coppens

Robert Goliat (linksboven) begin jaren '90 met Olse-Merksem. Wie herken je nog?

'IRT tornooien zijn een gouden zaak'

In het mooie sportcomplex van Louvain-La-Neuve werd het laatste Inter Regio Tornooi (IRT) van het seizoen gespeeld. De minimensselecties van de vijf Belgische regio's speelden er voor de vijfde en laatste keer van het competitiejaar tegen elkaar. Dit tornooiencircuit kwam tot stand met de steun van de EHF, die naar deze editie ook een scheidsrechtersbegeleider uitstuurde, met name de Zwitser Felix Rätz. Tijd voor een round up en daarvoor legden we tussen twee wedstrijden door ons oor te luisteren bij Hugo Sels (62), een man met een rijke ervaring in ons tophandbal. Overigens is hij zelf ook gewezen internationaal scheidsrechter.

Hugo Sels: 'Ik was dit jaar vooral verantwoordelijk voor de meisjes van de regio Oosten-West-Vlaanderen. Ik ben best tevreden over deze groep. Het is een zeer gevarieerde groep. De meisjes komen uit zowat alle clubs van de regio: Waasmunster, Lebbeke, Dendermonde, Aalst, Kortrijk, Brugge, Izegem, noem maar op. Het bereik van dit type selectiewerking is in de breedte natuurlijk duidelijk groter dan dat van de topsportschool. Velen onder hen hadden nooit de stap gezet naar Hasselt, nu komen die meisjes wel aan bod. Zestig uur extra training is altijd gewonnen voor hen. Ze waren zeer trouw aanwezig op trainingen: ik kon de eerste maanden een aanwezigheid noteren van om en bij de 90%. De laatste we-

ken kwamen echter wel de eerste barstjes in die opkomst. Het wordt dus tijd om de puntjes nog eens op de i te zetten, maar globaal ben ik tevreden.'

Hoe schat je de progressie in?

Hugo Sels: 'Mijn eigen groep zie ik om de twee weken. Dat is dus iets moeilijker in te schatten dan wat ik zag bij de andere groepen, die ik slechts om de twee maand kon evalueren. Ik vond dat de meisjesploeg uit de Luikse regio de grootste progressie heeft gemaakt. Mijn groep heeft het goed gedaan, maar je ziet duidelijk dat er voor de meisjes nood is aan meer meisjesploegen in de jeugdcompetities. Een aantal van mijn meisjes speelt in jongens-

ploegen. Ik denk dat het op korte termijn een goede zaak zou zijn als enkele ploegen uit de regio eens rond de tafel gaan zitten om een samengestelde meisjesploeg op poten te zetten. Daarna kunnen de meisjes nog allemaal naar de seniorenploeg van hun club van oorsprong gaan. Ik zie daar meer heil in dan op korte termijn transfers, want de toevoer naar de verschillende damesploegen moet in stand gehouden worden om de diversiteit van het aanbod en de continuïteit van de clubwerkingen te waarborgen. Maar de clubs moeten daarvoor toch vooral werk maken van een bredere rekrutering bij de jonge meisjesjeugd.'

Wat brengt de toekomst?

Hugo Sels: 'Wie zal het zeggen? Ik ben kandidaat om verder te doen. Tenzij men de kans wil geven aan een jongere trainer natuurlijk. De aanpassing van de leeftijds categorieën, een jaar status quo bij wijze van spreken, is een gouden zaak voor het regioproject. Anders was het eerste jaar werking een beetje verloren geweest voor de oudste leeftijdscategorie. Een gelijkaardig project voor de leeftijdsgroep erboven is momenteel nog niet klaar. Het eerste jaar was op een aantal vlakken nog een beetje zoeken, ook organisatorisch. Maar de toernooien hebben heel wat meerwaarde. De locaties waren uitstekend, de sfeer was excellent en we zijn zelfs wat vooruit op het schema: we hadden al buitenlandse ploegen op een aantal toernooien, wat pas voor volgend jaar voorzien was. En Brabant/Henegouwen heeft in de loop van het seizoen als laatste regio ook een meisjesselectie op poten gezet heeft. De plannen waren iets groter in het begin van het seizoen voor wat betreft het programma. Maar ik begrijp dat het wegvallen van het topsportstatuut, en de daarbij horende subsidies, de VHV genoopt heeft tot het beperken van de uitgaven. Maar daar ligt misschien wel een rol weggelegd voor de PK's of de regiocomités. Misschien kunnen zij instaan voor een internationaal toernooi voor hun selectie?'

Hoog Bezoek

Het scheidsrechterscomité van de KBHB deed ook grote inspanningen voor de IRT's. De wedstrijden werden geleid door de toekomstkoppels en op elk toernooi intensief begeleid. Chef Scheidsrechter François Mulleners -overigens ook de enige kandidaat om zichzelf op

te volgen voor een nieuwe ambtstermijn- kon op het laatste IRT ook een specialist van de EHF verwelkomen. Felix Rätz, een ervaren Zwitser, kwam poolshoogte nemen en "best practices" uitwisselen. François Mulleners was enthousiast na het bezoek van Rätz.

Felix Rätz

François Mulleners: 'We kunnen terugblikken op een zeer geslaagde dag. Felix Rätz is een man die niet alleen zeer bekwaam en ervaren is, maar hij is ook een aangename, inspirerende persoonlijkheid. We hadden veel mensen uitgenodigd die met de opleiding van jonge scheidsrechters bezig zijn of dat in de toekomst schikken te doen. Ze waren allen enthousiast. Fundamenteel vertelt hij niets nieuws, maar hij vertelt het wel op een andere manier, met andere hulpmiddelen. We hebben veel wedstrijden gefilmd en na afloop in een aparte zaal geanalyseerd met de betrokken scheidsrechters. Bij sommige wedstrijden hebben we enkel de scheidsrechters in close up gevolgd, van andere wedstrijden hebben we het brede overzicht genomen. We zullen deze manier van werken in de toekomst zeker blijven gebruiken. We hebben veel lof gekregen van Felix Rätz, zowel wat onze structuur als de kwaliteit van onze jonge scheidsrechters betreft. En dat heeft alle betrokkenen veel deugd gedaan.'

David Van Dorpe

Houthalen trekt naar de **PARTILLE CUP**

Sporthal Lakerveld was begin mei het decor voor de Final4 van de Beneluxliga. De hele club zette de schouders onder de organisatie, en leverde vele helpende handen gedurende het weekend. Het gaat overigens goed met KreaSa: de club bestaat 40 jaar en telt 200 leden. Naast het succes van de eerste ploeg bij de heren, die de promotie naar tweede nationale kon afdwingen, gaat het ook goed met de jeugdwerking van de club. De kadettenploeg van KreaSa gaat in juli deelnemen aan de Partille Cup in Goteborg, en daar kijkt men reikhalzend naar uit. Karel Bloemen, gewezen topspeler en trainer van de kadettenploeg, ziet het helemaal zitten.

Karel Bloemen: 'Het is de eerste keer dat we naar Zweden trekken. We vinden het belangrijk dat we onze horizon verbreden. Het wordt een hele expeditie. De spelers gaan met het vliegtuig vanuit Dusseldorf, maar Marc Indestege en Wim Houben gaan al op voorhand met een bestelwagen met de bagage. Het is prachtig om te zien hoe dit vooruitzicht heel die groep doet leven. Om de trip te financieren hebben we allerlei acties gedaan: een fuif, van alles en nog wat verkocht en je ziet dat al die activiteiten en het gemeenschappelijke doel die jongens veel dichter bij elkaar heeft gebracht. Ze hebben overigens geen slecht seizoen gespeeld in de Limburgse competitie, en ze hebben best wat talent. Ongetwijfeld zullen

we handbales krijgen in Zweden, maar dat is net de bedoeling. En die buitenlandse toernooien, dat zijn de herinneringen die over zullen blijven!

Karel Bloemen, die net voor het vertrek naar Partille zijn vijftigste verjaardag zal vieren, heeft er een lange spelerscarrière opzitten.

Karel Bloemen: 'Ik heb uiteraard eerst een aantal jaar voor KreaSa gespeeld. Toen we de promotie naar de hoogste afdeling hadden afgedwongen is Sporting Neerpelt me komen halen, als rechteropbouw. Ik heb er een aantal topjaren meegemaakt, met titels, bekere en Europees handbal. Ik maakte ook wel deel uit van de brede kern van de nationale ploeg, de generatie na de succesgeneratie van 1982.

De Kreasa-kadetten staken een handje toe op de Final Four van de BeNeLux-liga

Maar Jo Delpire was uiteraard veel te goed op mijn positie, die kon ik nooit voorbij. Ooit, na een wedstrijd in Kortrijk, kreeg ik het aanbod van de voorzitter, je weet wel, die vrolijke slager (Gilbert Mathijs, nvr) om in Kortrijk te komen spelen. Hij kon me er een huis regelen en zo, hij was heel enthousiast. Maar wat wil je, voor mij was dat de andere kant van de wereld! Alhoewel Kortrijk in die tijd echt wel een goeie ploeg had. Daarna heb ik nog een aantal seizoenen voor Kiewit gespeeld. Nu speel ik overigens nog steeds bij Real Kiewit, maar ik voel

dat er wat sleet op mijn lichaam komt. Mijn schouder wil niet echt meer mee. Maar spelen bij Real Kiewit is echt heel fijn. We trainen iedere week, volgens een vast patroon: we spelen een partijtje voetbal, en daarna een wedstrijdje handbal. We hebben de laatste jaren wat nieuw bloed binnengekregen, dus we spelen traditioneel “de ouwe tegen de jongeren”. Wij, de ouwe, met Jacques Vanderstraeten en Toni Loiacono, verliezen meestal in het voetballen, maar het handbalwedstrijdje winnen we nog bijna elke week (lacht).’ **David Van Dorpe**

Stel je kandidaat voor een commissie!

De VHV heeft, naast de Raad van Bestuur, een aantal commissies die mee de goede gang van zaken helpen verzekeren binnen het Vlaamse en Belgische handbal. De VHV kan al jaren rekenen op een honderdtal gewaardeerde vrijwilligers, in de provinciale comités, de doelgroepencommissies (zoals de jeugdcommissie, de damescommissie, het beheerscomité van het jeugdsportfonds) of de technische commissies (de scheidsrechterscommissie, de commissie kampioenschappen, de topsportcommissie of de tucht commissies).

We kunnen hen niet genoeg bedanken voor hun onbaatzuchtige inzet. Om de dynamiek binnen de commissies gaande te houden, en om iedereen de kans te geven een inbreng te kunnen hebben in het beleid, roepen we opnieuw op tot kandidatuurstelling.

Denk je graag mee over de toekomst van het handbal, ben je te the point en in staat om clubbelangen aan de kant te schuiven ten voordele van het algemeen belang? Ben je door omstandigheden niet meer in staat om op dagdagelijkse basis op clubniveau te werken, maar wil je je ervaring ten dienste stellen van de VHV in een minder tijdrovende context?

Aarzel dan niet om ons dat te laten weten, vhv@handbal.be.

Hans Beheydt: brede basis bij HBC Izegem

Het was Marc Multael die, begin jaren '90, de knuppel in het Izegemse hoenderhok gooide. Hij wilde wel trainer van de eerste ploeg worden, maar alleen als de club een degelijke jeugdwerking zou opzetten. Hans Beheydt ging de uitdaging aan en kan, bijna 25 jaar later, met een gerust geweten de fakkel doorgeven. Tijdens ons gesprek diept hij het verslag van de startvergadering op, de dato 21 september 1991. Het typeert enkele andere kenmerken van Hans Beheydt: orde, structuur en clubliefde. Want iets weggooien wat te maken heeft met handbal, dat ligt moeilijk...

Hans Beheydt: 'Weet je, vroeger was het erg moeilijk om iets over handbal te vinden. Er bestond heel weinig know-how over handbal in het algemeen, laat staan over jeugdhandbal. Marc Multael, die had video's en boeken over handbal, waaw (lacht)! Ik ben in die tijd regelmatig vanuit Izegem naar Hechtel gereden. Hub Maes gaf en organiseerde daar bijscholingen. Ik ging er luisteren naar Eddy De Vlieger en Marcel Neyens. Ik ben gepassioneerd door handbal. Ik heb de sport leren kennen tijdens mijn opleiding drukker, in het Don Bosco College in Sint-Denijs-Westrem. Die opleiding bestaat niet in West-Vlaanderen, dus ik was er intern. Internen hebben meer tijd om te sporten, dus speelde ik handbal bij Johan Diependaele. Ik vond het heel leuk, en vernam dat er in Izegem ook een club was. Dus ging ik daar als 15-jarige aankloppen. Sorry, zeiden ze, je kan maar meedoen als je 16 jaar bent. Dus ben ik nog een jaartje blijven voetballen. Maar het jaar nadien lukte het wel. En we hadden een goeie ploeg, met Geert Bossuyt als trai-

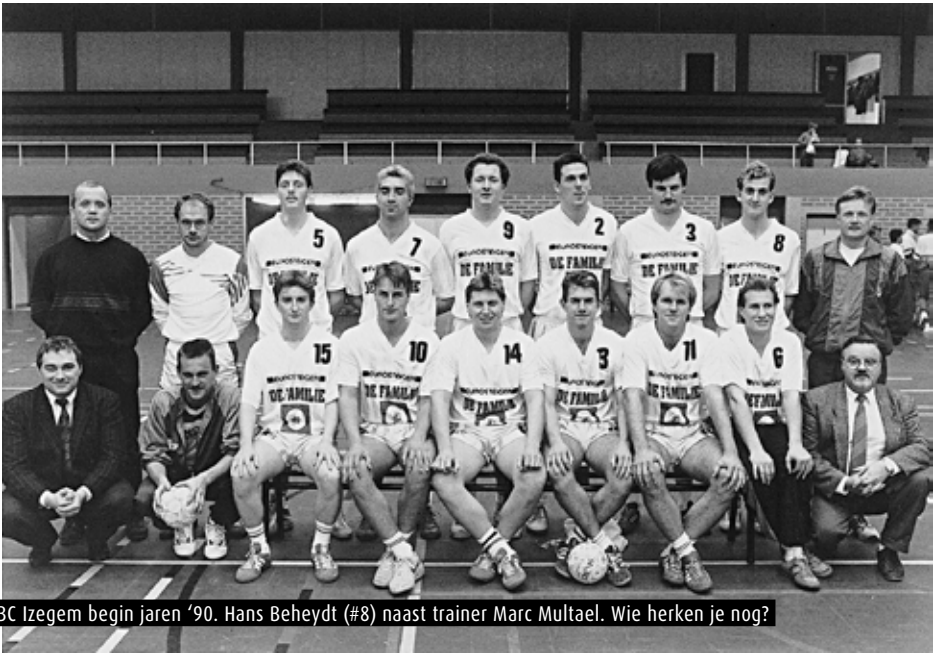
ner. We trinden op donderdag en vrijdag, en op zaterdag speelde ik meestal twee wedstrijden, met de eerste en de tweede ploeg. Zo heb ik aan een hoog tempo mijn schade kunnen inhalen.'

Als jeugdcoördinator van Izegem heb ik samen met alle medewerkers de club in de breedte uitgebouwd. Op ons hoogtepunt hadden we meer dan vijftig medewerkers: trainers, begeleiders, tafelofficiëlen, noem maar op. Het gaat om ouders, broers, zussen, oudspelers. Er zijn ook mensen, zoals André Van Groenweghe, wiens zoon al lang bij de senioren speelt en die in het jeugdbestuur blijven. Dat doet enorm veel plezier. De sfeer is ook goed en we zijn financieel redelijk autonoom. We hebben ondertussen een zeer brede basis aan jeugdspelers, al hebben we het soms wat moeilijk met de beperkte infrastructuur. Spijtig genoeg hebben we momenteel tegenslag aan de top van de piramide, maar ook dat zal wel weer keren.'

Trends

Hans Beheydt: 'Mijn vrouw -zelfs mijn vrouw!- zegt dat ze zo weinig variatie ziet in het trainerswereldje in onze regio. Het wordt echt tijd dat we meer out of the box denken. In West-Vlaanderen dragen we nog te veel de stempel van de Oost-Europese trainers van destijds. Die hebben absoluut hun verdiende, nog steeds, maar ze gaan voor zeer behoudend handbal. Lage scores zijn daar typerend voor. We moeten inventiever worden, frivoler in onze speelstijl, minder voorgeprogrammeerd. Ik denk dat er toch iets ontbreekt in onze aanpak, want veel goeie jongeren stoppen. De vraag is dus wie ons handbal of onze aanpak naar de

HBC Izegem begin jaren '90. Hans Beheydt (#8) naast trainer Marc Multael. Wie herken je nog?

21ste eeuw brengt. Ik ben ervan overtuigd dat we generaties trainers moeten samenbrengen. De 40-plussers brengen discipline en ervaring, dat is belangrijk. De dertigers brengen voor mij meestal creativiteit, en de twintigers zijn belangrijk voor de groepsgeest. Die lopen er nog tussen als één van hen, ne moet zoals we in het West-Vlaams zeggen. Uit die mix komt veel goeds. Maar het is niet makkelijk om die samen te brengen en samen te houden. We mogen ook niet te vroeg iemand als hoofdtrainer aanstellen, want die eindverantwoordelijkheid beperkt soms de andere capaciteiten van een jonge trainer.'

Afscheid

Tegen het einde van mijn bezoek sijpen de jeugdbestuurders van HBCI binnen. Het is een belangrijke dag.

Hans Beheydt: 'Dit is mijn laatste vergadering als jeugdcoördinator. De bijeenkomsten gingen meestal bij mij thuis door. Alles is hier voor handen om goed te kunnen vergaderen, een grote tafel, een kopieermachine en een grote frigo (lacht). Ik heb vorig jaar besloten aan het eind van het seizoen de fakkel door te geven. Ik ben een perfectionist en ik had het

na al die jaren wat moeilijk met de druk. Ik wist goed genoeg hoeveel zaken ik moest regelen, en misschien gaf ik te weinig uit handen. De fut was er uit om het allemaal te doen, en goed te doen, overal bij te zijn en zo. Het stemt mij tevreden dat er mensen ontstaan om mijn taken te verdelen. Het sterkt me in mijn overtuiging dat ik de juiste beslissing heb genomen. Heel wat mensen zijn wakker geworden en hebben de moed gehad om op te staan. Ik heb het er moeilijk mee gehad, emotioneel, maar nu ben ik erover. Ik geef ook nog een feestje voor al mijn vrienden binnen de club. Ik ben niet op zoek naar iets anders, ik wil even tijd voor al de zaken die ik de laatste jaren aan de kant heb geschoven, en dan zien we wel weer. Al mijn weekends tot eind september zitten overigens al vol met uitstapjes met familie en vrienden.'

'Mijn mooiste herinnering was de kwartfinale van de Olympische Spelen in Londen. Ik had me al lang voorgenomen daar naartoe te gaan, en Frankrijk - Kroatië was echt top. Voor de rest heb ik bij mijn jeugdteams mooi spel altijd belangrijker gevonden dan resultaat. Ik kon heel erg genieten als mijn ploeg iets in de praktijk bracht wat we geleerd hadden op training. Ik heb dus veel kunnen genie-

ten (licht). Ook toen ik mijn eerste generatie jeugdspelertjes, zoals Bram Deruyck, Jan Liagre en David Nuyttens, zag debuteren in de eerste ploeg, was ik heel fier. Ik denk ook dat ik, vroeger, met de jeugdcommissie van de VHV, één en ander heb kunnen realiseren. De VHV-competities zijn een echte meerwaarde. Jammer genoeg werd Izegem de laatste twee jaar telkens tiende, en er kunnen maar negen ploegen deelnemen. We hadden de kwalifica-

tietornooien beter zelf georganiseerd. In Tongeren spelen heeft voor ons het nadeel dat we al twee uur voor de andere ploegen moeten vertrekken. Op het einde van de dag, als het om de knikkers ging, kwamen we dan iets te kort. Als we de VHV-competitie niet spelen, is enkel de West-Vlaamse competitie een beetje mager voor HBCI. De hernieuwde samenwerking met Oost-Vlaanderen qua jeugd komt dus goed uit.'

David Van Dorpe

Regio West-Vlaanderen

Handbal in Harelbeke

Tussen Desselgem en Kortrijk ligt de stad Harelbeke. Met ruim 25.000 inwoners heeft Harelbeke natuurlijk alle potentieel voor een handbalploeg. Vroeger was er een voetbalclub op het hoogste niveau, en in de schaduw van het Forresterstadion, net naast het recreatiepark De Gavers, ligt sporthal De Dageraad. Jakob D'haene wilde er in het kader van het E17 project, graag een jeugdkern opstarten, en hij vond in de persoon van Francis Destoop (48) een ervaren trainer met een groot handbalhart. Sinds enkele maanden geeft Francis Destoop er op maandag handbaltraining aan kinderen van het derde en vierde leerjaar.

42

Francis Destoop: 'Zelf ben ik pas relatief laat beginnen handballen. Ik was een niet onverdienstelijk voetballer. Ik voetbalde met Hein Vanhaezebrouck en Rudi Ducoulombier, twee jongens die later trouwens profvoetballer geworden zijn, maar op school ook handbal speelden, in Wevelgem. Zij namen me mee om te trainen en wedstrijdjes te spelen. Ik was daarnaast ook bij de KSA in Kortrijk, en daar waren ook handballers actief, zoals Johan Driessens. Apolloon Kortrijk had toen geen jeugdwerking, maar in het college gaven Jean-Paul Vershelde en Mieczelaw Adamczyk training aan een getalenteerde generatie, met onder andere Robin Mathijs. Zo ben ik bij Apolloon terecht gekomen. Adamczyk bracht discipline bij Kortrijk, op en naast het veld. Hij ging op vrijdagavond controleren of de spelers niet op stap gingen, en je moest goed op je tellen passen, want hij kende de fietsen van de spelers. Als hij je fiets in de buurt van een café had zien staan zwaaide er wat... Ik heb er als pivot de opgang van de club meegemaakt naar de hoogste afdeling, en daarna ook wel de sportieve neergang. Eind jaren 80 en in het begin van de jaren '90 had Apolloon echt een goeie ploeg:

Francis Destoop

veel eigen spelers, aangevuld met buitenlanders die meerwaarde brachten, zoals Andrzej Sokolowski en later Szymon Dobrzynski. Ons gezin was heel geëngageerd in de club, mijn zus Lucy en ik speelden, ik was jeugdtrainer, mijn vader, die onlangs overleed, was tafel-officieel en mijn moeder wast nog steeds de truitjes.'

Francis Destoop: 'De laatste jaren was ik wat op een zijspoor beland bij Kortrijk. De spelers van mijn generatie zijn ook niet meer zo nauw betrokken bij de club. Ze zijn uitgezworven. Frank Platteeuw, Robin Mathijs, Henk Deloof,... Maar toen Jakob D'haene me vroeg op ik niet wilde helpen bij de opstart van een jeugdkern in Harelbeke heb ik toegezegd. Ik heb een paar jaar in Harelbeke gewoond, en ik ging veel lopen en fietsen in de Gavers. Jakob

heeft contacten gelegd met de sportdienst, en initiaties gegeven in de basisscholen van Harelbeke. Ik geef de training op maandag in de vooravond. Ik werk vier-vijfde, en ik heb mijn vrije dag verzet van woensdag naar maandag, zodat ik op tijd kan zijn, want de sporthal is goed bezet, en we moeten vroeg beginnen. Volgend seizoen overweeg ik echter om twee trainingen van een uur na elkaar te geven, om de leeftijden wat te kunnen scheiden. Ik ben er dan toch. Door de nabijheid van Kortrijk, Kuurne en Desselgem kunnen we regelmatig wedstrijdjes spelen in de buurt, of deelnemen aan toernooitjes. Het is goed voor het handbal in de regio dat er meerdere nieuwe kernen ontstaan. Wie zin heeft om me een handje toe steken in Harelbeke is uiteraard welkom!'

David Van Dorpe

Thomas Derijcke (DB Gent): 'In september wil ik weer handballen'

Thomas Derijcke (16) is gek van handbal. Hij speelt bij de kadetten van DB Gent en maakt deel uit van de VHV-selectie. Helaas staan Thomas' handbalactiviteiten momenteel op on hold. Eind vorig jaar werd hij immers zwaar ziek. Sindsdien vecht hij moedig tegen een erg taaie tegenstander, met name leukemie. De therapie is zwaar en heeft intussen een beslissende fase bereikt. In Gent is het nu bang afwachten. Thomas Derijcke is alvast even zegezeaker als in een wedstrijd: 'Ik wil terug op dat handbalveld staan...'

Thomas Derijcke in beter dagen op de Artevelde Cup

'Ik ben eigenlijk in het handbal gerold via mijn papa. Hij was doelman bij DB Gent en als kleine jongen ging ik altijd mee kijken naar zijn wedstrijden. Ik deed toen ook aan judo, ik voetbalde en deed nog andere sporten. Ik wilde van alles proeven, maar uiteindelijk heb ik toch gekozen voor handbal. Dat was in het vijfde leerjaar lagere school,' vertelt Thomas Derijcke vanop de tribune, terwijl zijn ploegmaats een wedstrijd spelen. 'Waarom ik voor handbal koos? Om te beginnen was de sfeer in de ploeg veel beter dan in voetbal. Daar ontbrak het aan teamgeest, aan groepssfeer. Bij Don Bosco Gent kwam ik meteen in een groep vrienden terecht, een echt leuke bende waarin plezier hebben in het spel voorop stond. Ik was gebeten door de handbalmicrobe, en tot op heden is dat nog altijd zo. Ik vind het een pure

en een complete sport, atletisch en echt leuk. Handbal is de enige sport waarin ik echt voldoening vind.'

Luc Abalo

'Ik volg het handbal zoveel als mogelijk, in eigen land, maar ook internationaal,' vervolgt Thomas, 'Ik ga kijken naar de eerste ploeg van DB Gent, ik volg ook onze topclubs, en als het kan kijk ik naar de Champions League op tv. Ik heb tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis veel wedstrijden opgenomen via Eurosport 2. Nu moet ik er nog een zestal zien. Mijn grote droom is de Final Four in Keulen bijwonen. En mijn idool is Luc Abalo, thans bij PSG. (Thomas maakt zijn jas los en toont met trots zijn shirt van PSG met naam en rugnummer van Luc Abalo...)

Gekregen van de spelers van het eerste team van Gent, een fantastisch gebaar... Luc Abalo is mijn grote voorbeeld, ik ben zelf ook rechtervleugel in mijn ploeg. In het kader van Make a Wish mag ik een wens formuleren. Wel, ik zou graag Abalo ontmoeten en met hem een training afwerken.'

Thomas Derijcke is intussen ook een vaste waarde in de VHV-kadettenselectie. Een erkenning van zijn talent en tevens een beloning voor zijn onvoorwaardelijke inzet.

'Ik was aanvankelijk verbaasd dat ik bij de selectie zat,' reageert Thomas bescheiden, 'maar intussen wil ik die selectietrainingen voor geen geld van de wereld meer missen. Ik voel dat ik daar écht beter van word, trainen met gelijkgestemde spelers is zeer verrijkend. Ik ben zeker al een betere speler geworden dankzij die selectietrainingen. Je krijgt daar enorm veel extra handbalbagage mee van de trainers Jelle Tack en Michaël Thys.'

Leukemie

In december 2012 werd Thomas Derijcke ziek. Hij had een wedstrijd gespeeld met Don Bosco Gent en voelde zich ongewoon moe. 'Normaal kan ik een hele wedstrijd spelen, nu was ik al na vijf minuten doodop,' herinnert Thomas zich dat moment. 'Drie dagen later kreeg ik een oorontsteking die maar niet genas, en ook dat was hoogst ongewoon. Daarom besloten mijn ouders in overleg met de huisarts tot een bloedonderzoek. De dokters waren toen stomverbaasd dat ik nog op mijn benen kon staan. Mijn bloed was zo slecht dat ik nog amper weerstand had. De dokters begrepen niet dat ik in die omstandigheden nog een wedstrijd had gespeeld...'

De diagnose van de medische staf was keihard: leukemie. Thomas moest onmiddellijk worden opgenomen in het Gentse UZ. En het ergste van al: voorlopig geen handbal meer...

'Ik onderging een zware chemokuur, die echter onvoldoende slechte cellen heeft kunnen doden. Daarom volgde een tweede zware chemokuur, waarvan ik zeer traag recupereerde en ruim drie maand in het ziekenhuis moest blijven. Dan volgde nog een maand huisarrest en nu ben ik aan een stamceltransplantatie toe. Mijn zus Sofie is een geschikte donor, zij zal beenmerg afstaan. Daarna zes weken herstel in een steriele isolatiekamer. En uiteraard nog een herstelperiode thuis...'

Thomas Derijcke is bezeten door handbal. Die gedrevenheid voor zijn sport is echter ook de drijfveer om volledig te herstellen en eerlang opnieuw te kunnen handballen.

'Dat klopt, ik heb de dokter al tot vervelens toe gevraagd wanneer ik opnieuw mag beginnen handballen,' bevestigt Thomas met onwaarschijnlijke moed. 'De dokters geven mij een reële kans om in september terug naar school te kunnen gaan en opnieuw te spelen. Dat is mijn motivatie om te vechten tegen die ziekte. Ik heb ook al om een hometrainer gevraagd in mijn ziekenhuiskamer om op die manier toch een beetje fysieke conditie te onderhouden. Maar ik wil en zal er opnieuw staan in het handbal ...'

VHV-Kadetten

Papa Piet Derijcke bevestigt die enorme drive van zijn zoon voor de handbalsport.

'Hij heeft zich een dubbel streefdoel gesteld: in september terug bij de vrienden op school én opnieuw handballen met de ploegmaats van Gent,' bevestigt de gewezen doelman en huidig bestuurslid van DB Gent, 'Thomas heeft een sterk karakter, dat is ons al vaker opgevallen. Het is zelfs zo dat wij soms met een bang hart op bezoek gingen in het UZ en wij daar opgewekter, met meer moed buitenkwamen. Hij kan ons door zijn moed en doorzettingsvermogen echt een hart onder de riem steken. Dat karakter is ook een sterk punt als speler. Vechten voor elke bal, blijven doorgaan ...'

Michaël Thys, trainer van de Gentse kadetten en T2 van de VHV-selectie, kan die kwaliteiten enkel beamen. 'Om te beginnen heeft Thomas het grote voordeel dat hij linkshandig is,' weet Michaël Thys, 'aan lefties hebben wij hoegenaamd geen overschot in ons land. Maar zijn grootste kwaliteit is dat hij een ongelooflijk harde werker is. Een sterk karakter, inderdaad. Hij zal nooit een training missen, hij gaat voor elke oefening voluit. Een vrij timide jongen, zeker niet de grote mond, maar wel iemand die op het veld een zeker charisma uitstraalt en zijn mannetje staat. Zowel in verdediging als in aanval doet hij wat je vraagt als coach, hij begrijpt ook meteen waarom je dat vraagt. Bezeten van handbal? Dat is eufemistisch uitgedrukt. Als je nu ziet hoe hij er naartoe leeft om terug op die training te kunnen zijn bij zijn handbalvrienden, dat is toch fantastisch. Handbal is zijn leven. Drie avonden per week en een volledige zaterdag is hij er mee bezig. En nu plots op non actief...

Ach, iedereen was aangeslagen toen de diagnose vernamen. Spelers, trainers, zowel bij Gent als bij de VHV-kadetten. Het was een harde klap voor Thomas en zijn familie, maar ook voor iedereen die hem kent in het

handbal. Zeker wetende hoe hard hij er voor ging. Een anekdote... In het begin van de VHV-selectie gaven we alle spelers huiswerk mee. Kracht- en stabilisatieoefeningen die ze individueel moesten doen. Op de volgende training vroegen we dan wie die tips ter harte genomen had. Dat ging van één tot drie keer per week, behalve Thomas die de oefeningen dagelijks deed. Hij steekt er met kop en schouders bovenuit qua inzet. Moesten alle jongens er met die sériëus voor gaan, stonden we veel verder...'

Sophie Cools, vriendin van Michaël Thys en trainster van de Gentse meisjes kadetten, heeft voor een mentale opsteker gezorgd voor Thomas. 'Zij verzamelt boodschappen van BV's en bekende topsporters op beeld. Sommigen brachten me zelfs een bezoek. Dat is een enorme steun voor mij en ik wil Sophie daarvoor bedanken,' besluit Thomas Derijcke.

Ook wij maakten een afspraak: de Final Four CL 2013 komt te vroeg, maar voor de editie van 2014 geven we rendez-vous met Thomas en zijn familie in de Lanxess Arena Köln.

Zeg de autofranchise vaarwel

Bij Ethias is een omniumverzekering standaard zonder franchise*. Want u kiest toch voor een omniumverzekering om niet te betalen als u schade hebt? Met de omniumverzekeringen van Ethias is uw wagen steeds uitstekend beschermd en betaalt u zelf geen euro voor de herstelling van de schade.

Meer info op ethias.be of 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

Elewijtcenter

meeting - congress - hotel

Let's meet in Elewijt Center

Voor al uw :

- ◆ Seminars
- ◆ Opleidingen
- ◆ Zakenlunches
- ◆ Diners
- ◆ Feesten
- ◆ Hotelovernachtingen

We hopen u in de toekomst te mogen verwelkomen!

Het Elewijt Center – team

Voor meer informatie kan u ons bereiken op 015 62 72 72 of info@elewijtcenter.be

www.elewijtcenter.be

